

ပုညာရာမဆရာတော် အရှင်ပုညာနန္ဒ၏ ထေရ်ပုတ္တိအကျဉ်းချုပ်

ပုညာရာမဆရာတော် အရှင်ပုညာနန္ဒ အလောင်းလျာကို ပဲခူးတိုင်း၊ ကဝမြို့နယ်၊ ရှမ်းကန်ကျေးရွာ၌ မည်းတော်ဦးဘိုးလှ၊ မယ်တော် ဒေါ်ခင်စိ တို့က ကောဇာသတ္တရာရ် ၁၃၂၁ - ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်၊ ၁၇-၉-၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် မီးချူးသန့်စင်ဖွားမြင် တော်မူခဲ့ပါသည်။ ငယ်နာမည်မှာ မောင်မြင့်ဇော် ဖြစ်၍ မောင်နှစ်မ (၇) ယောက် တို့တွင် သာဦးရတနာ ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်ပုညာနန္ဒ အလောင်းလျာသည် ခေတ်ပညာကို ရှမ်းကန်ကျေးရွာ၌လည်းကောင်း၊ ကဝ မြို့နယ်၊ မကြက်ကြီးကျေးရွာ၌လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ တာမွေ အမှတ်(၁) အထက်တန်းကျောင်း၌ လည်းကောင်း အသီးသီး ဆည်းပူးသင်ယူအောင်မြင်ခဲ့၍ တစ်မတော် (လေ) ၌ ၁၂ - နှစ်ကြာမျှ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး လှုပ်သားကောလိပ်၌ တတိယနှစ်အထိ ပညာသင်ယူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် အလောင်းလျာသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အသံတော် တရားများ အမှတ်(၁) စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရာမှ သံဝေဂ ရရှိမှု၊ ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ အဆုံးအမ၊ ကျေးဇူးရှင် ဇနိတာရာမဆရာတော်ဘုရား၏ လမ်းညွှန်မှုများဖြင့် ၁၃၅၃ - ခုနှစ်၊ ကဆုန် လပြည့်၊ စနေနေ့ (၂၇-၄-၁၉၉၁) ရက်နေ့ နံနက် (၈း၄၅) နာရီ အချိန်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဇနိတာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇနိတာလင်္ကာရအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ပဋိပတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ အလုပ်များကို ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဇနိတာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ထံ၌လည်းကောင်း၊ ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ၌လည်းကောင်း၊ တောင်စွန်း ဓမ္မဒူတ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာဇောတ (အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက၊ ဝိသိဋ္ဌဒီပဿ ဘာဏာက နှင့် သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ)၊ မုဒုံမြို့၊ ကျောက်တစ်လုံးတောရဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါသေဋ္ဌဘိဝံသ (ပဉ္စနိကာယ ဝိဇ္ဇာကတ္ထယံပါဠိပါရဂူ)၊ တောင်စွန်းဓမ္မဒူတ တောရကျောင်း ဘဒ္ဒန္တပညိဿရ (ဓမ္မာစရိယ)၊ မှော်ဘီဓမ္မဒူတ ဇေတဝန်တောရ ဘဒ္ဒန္တဆေကိန္ဒ (ဓမ္မာစရိယ) တို့ထံ၌ ပါဠိစာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ယူဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်သည် ဝိပဿနာတရားစခန်းများကို ဒေသအသီးသီးနှင့် ြည်တွင်းပြည်ပ နိုင်ငံများသို့ လှည့်လည်ဟောပြော ပြသနေစဉ် ၂၂-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ပတ္တနာမြို့၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးသည့်နောက်ပိုင်း ဆရာတော်၏ သာသနာပြု လုပ်ငန်းများကို ခမည်းတော်ဘဒ္ဒန္တဝိစာရနှင့် တပည့်ယောဂီအပေါင်းတို့မှ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နေပြီး လစဉ် (၁၀) ရက် တရားစခန်းနှင့် ဝါတွင်းရက်(၁၀၀) တရားစခန်းများကိုလည်း ပုံမှန် ဖွင့်လှစ်လျက်ရှိပါသည်။

ပုညာရာမ ဝိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်
ပဓာနနာယကဆရာတော်

အရှင်ပုညာနန္ဒ

(ဗဟုဝနဟိတဝရ)

ချစ်တိုင်းချိုးလို့

ကျွန်းပြန်ရဲ့

ပညာရှာမမိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်

ပဓာန နာယကဆရာတော်

အရှင်ပညာနန္ဒ

ဓမ္မကထိကဗဟုဝေဒဟိတဓရ
ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

ဆရာတော်အရှင်ပုညာနန္ဒ၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို

ခမည်းတော် ဘဒ္ဒန္တဝိစာရ

ဆက်လက်ဆောင်ရွက်

ပုညာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်၏ ဦးစီးပဓာန နာယက၊
ပြည်တွင်းပြည်ပ နယ်လှည့်သာသနာပြု ဓမ္မကထိက၊ ဗဟုဇနဟိတဓရ ဆရာတော်
အရှင်ပုညာနန္ဒ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များစာအုပ်၊ တိပ်၊ CD, VCD,
DVD များအား သာကေတမြို့နယ်၊ (၉) ရပ်ကွက်၊ နဝရတ်လမ်း၊ ပုညာရာမ
မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်တွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

လစဉ်အင်္ဂလိပ်လဆန်း(၁၃) ရက်နေ့တိုင်း(၁၀) ရက် တရားစခန်းများ
ကိုလည်း ပုံမှန် ဖွင့်လှစ်ပြီး မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယခံဓမ္မကထိက
များမှ အလှည့်ကျ ဟောပြော ပြသမည် ဖြစ်ရာ၊ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးသည့်
နောက်ပိုင်း ဆရာတော် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို
ခမည်းတော် ဘဒ္ဒန္တဝိစာရ နှင့် တပည့်သာဝကများမှ ဆက်လက်တာဝန်ယူ
ဆောင်ရွက်နေပါသည်။

ပုညာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်

နဝရတ်လမ်း၊ (၉) ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

☎ - ၅၅၃၃၃၀၊ ၅၅၁၁၇၂

‘နတ်ဘဝကိုရောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက နတ်အဖြစ်ကိုရနေတယ်၊ အဲဒီလို လူဖြစ်အောင် နတ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးတဲ့နေရာမှာ ဗြဟ္မာကြီးက မွေးဖွားပေးတာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘တန်ခိုးရှင်က ပြုပြင်ပေးတာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘လူဖြစ်ခြင်းအကြောင်းတရားကတော့ ကုသိုလ်လုပ်၊ နတ်ဖြစ်ချင်ရင်လည်း ကုသိုလ်လုပ်၊ ဒါဖြင့် ကုသိုလ်သင်္ခါရကအကြောင်း၊ လူဖြစ်တာ နတ်ဖြစ်တာက...’

‘အကျိုးပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် မိမိတို့တစ်တွေ သူများပါးစပ်ဖျား လမ်းဆုံးပြီးတော့ တစ်စုံတစ်ဦးကြောင့် ဖြစ်တာတွေ ဒါတွေပါလား’

‘မပါပါဘူးဘုရား’

‘မပါရတာတွေ ယနေ့သေသေချာချာသိသွားတာတွေက ပုညာဘိသင်္ခါရ ကုသိုလ်သင်္ခါရကိုလုပ်ရင် လူ နတ် ရမှာပဲ၊ အာနန္ဒာဘိသင်္ခါရ ဆိုတဲ့ဈာန် သမထကုသိုလ်ကိုလုပ်ရင် ဗြဟ္မာပြည်ကိုရောက်မှာပဲ၊ ဒါဖြင့် သူ့အကြောင်း သူ့အကျိုး မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီလို အကြောင်းအကျိုးမှန်ကိုသိရင် သံသယဝိစိကိစ္ဆာသေတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘာသေတုန်း’

‘သံသယဝိစိကိစ္ဆာသေပါတယ်ဘုရား’

‘နဂိုတုန်းကတော့ ဟောဒီဖြစ်လာရတဲ့ လူ့ဘဝကိုပဲ ထင်လာတဲ့

အကြောင်းလေးတွေမှာ ဩော်-ဗြဟ္မာကြီးက မွေးဖွားလာသလိုလို၊ မိမိတို့ မျောက်ကဆင်းသက်လာသလိုလို နီးစပ်ရာ နီးစပ်ရာတွေနဲ့ ပြောတဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ ဟုတ်နိုးနိုးနဲ့ ထင်ခဲ့ကြတာ'

'မှန်လှပါဘုရား'

'အခုတော့ သူများပါးစပ်ဖျား လမ်းဆုံးတဲ့အဖြစ်က လွတ်အောင်လို့ ဓမ္မသဘောတွေကို ကောင်းစွာနာလိုက်ရတော့ လူဖြစ်တာရယ်၊ နတ်ဖြစ်တာ ရယ် အကြောင်းဟာ ကုသိုလ်လုပ်ခဲ့လို့ပါလား'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ဗြဟ္မာဖြစ်တာလည်းပဲ ကုသိုလ်လုပ်ခဲ့လို့၊ အပါယ်လေးဘုံ ကျရ တာက'

'အကုသိုလ်လုပ်ခဲ့လို့ပါဘုရား'

'ကဲ... ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံက အကြောင်း၊ ဟောဒီမှာ လူနတ် ဗြဟ္မာ အပါယ်လေးဘုံသားဖြစ်ရတာက'

'အကျိုးပါဘုရား'

'အဲဒီလို သိသွားရင် သံသယစင်ကြယ်သွားတဲ့အတွက် ဝိစိကိစ္ဆာ တစ်လုံးကို သေအောင်သတ်လိုက်ပါတယ်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ဒါဖြင့် တရားနာလိုက်ရတဲ့ကျေးဇူး မကြီးဘူးလား၊ ကြီးလား'

'ကြီးပါတယ်ဘုရား'

'ဝိစိကိစ္ဆာသံသယကို သေစေတာသည် အကြောင်းအကျိုးပေါ်မှာ ဉာဏ်ရှင်းမှ၊ အကြောင်းတရားက ပဋိစ္စအကျိုး တရားကသမုပ္ပါဒ်၊ အကြောင်း အကျိုးဆက်ရင် ...'

'ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဘုရား'

‘ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားနာရတဲ့ကျေးဇူးဟာ အခုမျက်မှောက်ကာလမှာ ကိုပဲ ချက်ချင်းလက်ငင်း အသိမရှင်းသွားဘူးလား’

‘ရှင်းသွားပါတယ်ဘုရား’

‘သံသရာတစ်လျှောက်လုံးက ဖုံးအုပ်ခဲ့တဲ့ သံသယတွေလည်း စင်သွားပြီ၊ ပစ္စုပ္ပန်မှာ သူများပါးစပ်ဖျား လမ်းဆုံးပြီးတော့ ယောင်နနနဲ့ ပါးစပ်လေး အဟောင်းသား ခေါင်းလေးမော့ပြီး နေခဲ့ရတဲ့အဖြစ်ကလည်း မလွတ်နိုင်ဘူးလား’

‘လွတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါသည် တခြားလား တရားနာရလို့လား’

‘တရားနာရလို့ပါဘုရား’

‘ကဲ... ဒါသံသယစင်ပုံပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တစ်ခါကြည့်လိုက်အုံး၊ ဟောဒီအဝိဇ္ဇာအုပ်ချုပ်ပြီးတော့ အပုညာဘိ သင်္ခါရ လုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဒီပစ္စုပ္ပန်မှာဖြစ်လာတဲ့နေရာမှာ ငရဲသားလို့ ခေါ်တယ်၊ တိရစ္ဆာန်လို့ခေါ်တယ်၊ ပြိတ္တာလို့ခေါ်တယ်၊ အသူရကာယ်လို့ ခေါ်တယ်လို့ ဆိုင်းဘုတ်တွေဆွဲပြီး ခေါင်းအမျိုးမျိုးတပ်ပြီး ပုံသဏ္ဍာန်တွေကို သမုတိနယ်က သမုတ်ထားပေမယ့် ဟောဒီ (၂) ကွက်ထဲမှာရှိတဲ့တရားတွေနဲ့ သေချာဝေဖန်ပြတဲ့အခါမှာ ငရဲသားအဖြစ် တွေ့တာလား၊ ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်တာလား’

‘ခန္ဓာငါးပါးပေါ်တာပါဘုရား’

‘ဒါလေးကိုလည်းပဲ ဉာဏ်ရှင်းပါစေနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အပုညာဘိသင်္ခါရက ဖြစ်စေတဲ့နေရာမှာ ပုံသဏ္ဍာန်နောက်ကို

လိုက်ပြီးတော့ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်လို့ ပြောပင် ပြောငြား
သော်လည်း သူတို့ရဲ့ အပါယ်လေးဘုံမှာ ဖြစ်နေကြတဲ့ ဘဝတွေရဲ့ အမှန်ကို
ဖော်ထုတ်တဲ့နေရာမှာ စစ်ဦးချင်း ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဏ်က စတယ်ဆိုပြီး ဟောဒီ
ဝိညာဏ်ကနေ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ တရားဘယ်နှစ်ပါး
ပြောသွား'

'ငါးပါးပြောသွားပါတယ်ဘုရား'

'ဒါ အပါယ်လေးဘုံသားအဖြစ်နဲ့ ဖွေရှာလိုက်တော့ သြော်...
ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ အထည်ပျောက်ပြီးတော့မှ ခန္ဓာအရှိပေါ်သွားတယ်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ဒါဖြင့် အပုညာဘိသင်္ခါရကဖြစ်စေတဲ့ နေရာမှာ ပုံသဏ္ဍာန်
အထည်ကို ပြောပေမယ့် အပါယ်လေးဘုံသားအဖြစ်တွေ့တာလား၊ ခန္ဓာ
ငါးပါး ပေါ်တာလား'

'ခန္ဓာငါးပါးပေါ်တာပါဘုရား'

'အဲဒီခန္ဓာပဲရှိတယ်လို့သိလိုက်ရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ် ဘာဒိဋ္ဌိ'

'သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါတယ်ဘုရား'

'သက္ကာယဆိုတာ သန္တော ကာယော သက္ကာယော၊ သန္တော-
ထင်ရှားရှိသော၊ ကာယော-ရုပ်နာမ် အပေါင်းအစု ထင်ရှားရှိတာက ငါလည်း
မဟုတ်ဘူး၊ သူလည်းမဟုတ်ဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ရုပ်နဲ့နာမ်
ခန္ဓာငါးပါးပဲရှိတာ၊ အဲဒီအရှိတရားက သက္ကာယလို့ခေါ်တယ်၊ အဲဒီအပေါ်မှာ
ငါကောင်၊ သူကောင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ လုပ်လိုက်ပြီဆိုရင် အမြင်မှားတဲ့အတွက်
ကြောင့်မို့လို့ သက္ကာယနဲ့ ဒိဋ္ဌိပေါင်းတော့'

'သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါဘုရား'

'အခုရှိတာက သက္ကာယပဲရှိတာနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

‘သက္ကာယအရှိတရားသည် ရုပ် နာမ် ခန္ဓာငါးပါး၊ အဲဒါကိုပဲ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ လုပ်မိတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြတာ၊ အခုတော့ဟေ့ အပုညာဘိသင်္ခါရက ပြုပြင်လို့ပေါ်လာတဲ့တရားမှာ အပြောအားဖြင့်တော့ ငရဲသားလို့ပြောတယ်၊ တိရစ္ဆာန်လို့ပြောတယ်၊ ပြိတ္တာလို့ပြောတယ်၊ အသူရကယ်လို့ပြောတယ်၊ တကယ်ထင်ရှားရှိတာက ဝိညာဏ်အစ၊ ဝေဒနာ အဆုံး ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါး’

‘ငါးပါးပါဘုရား’

‘ဒီတစ်ချက်သိသွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီလိုပဲ ပုညာဘိ သင်္ခါရ၊ အနဉာဘိသင်္ခါရဆိုတဲ့ ကုသိုလ် သင်္ခါရက ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့နေရာမှာလည်း လူ့လို့ခေါ်တယ်၊ နတ်လို့ခေါ်တယ်၊ ဗြဟ္မာလို့ခေါ်တယ်၊ ပုံသဏ္ဍာန်ကို လိုက်ပြီးတော့ မသတ်မှတ်ဘူးလား’

‘သတ်မှတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘သူတို့ အားလုံးလည်းပဲ တရားဘယ်နှစ်ပါးရ’

‘ငါးပါးရပါတယ်ဘုရား’

‘ဝိညာဏ်အစ ဝေဒနာအဆုံး ခန္ဓာငါးပါးပေါ်တာ၊ ဒါဖြင့် အဲဒီ ခန္ဓာ ငါးပါးပဲ ရှိပါလားလို့သိရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ်၊ ဘာပြုတ်လဲ’

‘သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ... ဒီထက်ရှင်းအောင် ထပ်ပြောပြအုံးမယ်၊ မိမိတို့ရရှိထားတဲ့ ဟောဒီ သင်္ခါရပြုပြင်လို့ပေါ်လာတဲ့ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ သတ္တဝါတွေအနေနဲ့သာ ခေါင်းအမျိုးမျိုးတပ်ပြီး ပုံသဏ္ဍာန်နောက်ကိုပြောပေမယ့် တကယ်ထင်ရှား ရှိတဲ့ တရားတွေအပေါ်မှာ ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီးတော့ ဝိညာဏ်အစ ဝေဒနာ အဆုံး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာ ဆင်ထားတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးရယ်၊ မိမိတို့အဘိဓမ္မာနည်းမှာ

ပုံဖော်ထားတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကော မရှိဘူးလား'

'ရို့ပါတယ်ဘုရား'

'အဘိဓမ္မာနည်းမှာပြထားတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကိုပြောရင် ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါး'

'ငါးပါးပါဘုရား'

'ဟောဒီရရှိထားတဲ့ သင်္ခါရက ပြုပြင်လို့ပေါ်လာတဲ့တရားတွေထဲမှာ အပါယ်လေးဘုံသား၊ လူနတ် ဗြဟ္မာလို့ ပြောထားတဲ့အပြောတွေ ဆိတ်သုဉ်း ပြီးတော့ အခုပြောခဲ့တဲ့ အဘိဓမ္မာနည်းမှာပြတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ တစ်သားတည်း တပ်ပြီးတော့ သိလိုက်မယ်ဆိုရင် အရှိခန္ဓာပေါ်မှာ ဉာဏ်ရောက်သွားတဲ့ အတွက် သံသယစင်သွားသလို သက္ကာယဒိဋ္ဌိကော အမြင်ကြည်ကြည်နဲ့ မပြုတ်နိုင်ဘူးလား'

'ပြုတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား'

'ယနေ့ ဒိဋ္ဌိကိုဘာကြောင့် ဖြုတ်ပေးနေသလဲမေးရင် လည်ပတ် ပြုတ်စေချင်လို့ပါ။ လည်ပတ်ပြုတ်လို့ ချည်တိုင်ကျိုးပြီဆိုရင် ကြိုးဘယ်နေရာ မှ ချည်လို့မရတော့ဘူး၊ ရလား'

'မရတော့ပါဘူးဘုရား'

'ဒါဖြင့်အဖိုးတန်တဲ့ တရားတစ်ပုဒ်ဆိုရင်ကော မမှန်ဘူးလား'

'မှန်ပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒီတော့ ဟောဒီမှာ ရရှိထားတဲ့ လူလို့ခေါ်တယ်၊ နတ်လို့ ခေါ်တယ်၊ ဗြဟ္မာလို့ခေါ်တယ်၊ အပါယ်လေးဘုံသားလို့ခေါ်တဲ့ ဆိုင်းဘုတ် တွေမှန်သမျှ ဝိညာဏ်အစ ဝေဒနာအဆုံး ခန္ဓာငါးပါးပဲရှိတာပါ။ လူကောင် နတ်ကောင် ဗြဟ္မာကောင် အပါယ်လေးဘုံသားတွေ ရှိ မရှိ ရှာကြည့် မယ်နော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

‘ဒါဖြင့် ဟောဒီ အပညာဘိသင်္ခါရက ပြုပြင်လို့ ဧဝံလင်္ကာတုံနေရာ မှာ ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ဘဝမှာ အဦးဆုံး အစဆုံးဖြစ်တဲ့ ပဋိသန္ဓေစိတ်လေး စဖြစ် ပါတယ်။ အဲလိုစဖြစ်တဲ့အခါမှာ ဟောဒီ ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ ပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ပုံသဏ္ဍာန် အထည်လည်းပါတာမဟုတ် သဘောမျှသာဖြစ်နေတဲ့ အရှိတရား လေးကို ခန္ဓာနဲ့ပြောရင် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဘာခန္ဓာလဲ’

‘ဝိညာဏက္ခန္ဓာပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ဘဝမှာ အဦးဆုံးအစဆုံးဖြစ်တဲ့စိတ်လေးသည် ပဋိသန္ဓေစိတ် အဲဒီပဋိသန္ဓေစိတ်သည် ယောက်ျားလား မိန်းမလား၊ ငါကောင် သူကောင် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါလား အပါယ်လေးဘုံသားလား၊ လူနတ်ဗြဟ္မာလားလို့ ဖွေရှာ လိုက်တော့ သိရမယ့်တရားလေးကို ဘုရားကဟောပေးလိုက်တယ်။ အဲဒါတွေ အားလုံး ဘာတစ်ခုမှမဟုတ်ဘူးကွာတဲ့၊ ရှိတာက ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဘာခန္ဓာ’

‘ဝိညာဏက္ခန္ဓာပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကပစ်ချလိုက်လို့ ရောက်လာတဲ့ (၃၁) ဘုံ သတ္တဝါတွေကို ပုံသဏ္ဍာန်တွေကို လိုက်ပြောနေပေမယ့် တကယ် တမ်းရှိတာက ခန္ဓာပဲရှိပါလားလို့ ဝိညာဏ်က ပြောသွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီတစ်လုံးကို သိလိုက်ပြီဆိုရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိက္ခာတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကဲ-အဲဒီဝိညာဏ်ဆိုတဲ့တရားက ကျေးဇူးပြုတော့ နာမ်ရုပ် မပေါ် ဘူးလား’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘နာမ်ကတစ်ပုဒ်၊ ရုပ်ကတစ်ပုဒ် ခွဲကြည့်ရအောင်၊ ဟောဒီနာမ် ဆိုတာက စိတ်ကို မှီတွယ်ဖြစ်တဲ့ စေတသိက်တရား၊ စေတသိက် (၅၂) ပါး

ထဲမှာ သူ့ကို တူရာတူရာလေးတွေနဲ့ သက်ဆိုင်ရာလေးတွေကို ခွဲလိုက်တဲ့ အခါမှာ ဝေဒနာစေတသိက်ကို တစ်ခုယူလိုက်တယ်။ သညာစေတသိက်ကို တစ်ခုယူလိုက်တယ်။ စေတနာဦးဆောင်တဲ့ စေတသိက်ငါးဆယ်ကို တစ်အုပ်စု ဖွဲ့လိုက်တယ်ဆိုတော့ ဟောဒီ နာမ်ဓမ္မလေးမှာ (၃) အုပ်စု ပေါ်သွားတယ်။ ဝေဒနာကတစ်စု၊ သညာဇာတစ်စု၊ စေတနာဦးဆောင်တဲ့ စေတသိက်က တစ်စု ဘယ်နှစ်မျိုးပေါ်သွား'

‘သုံးမျိုးပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီ (၃)မျိုးထဲမှာကြည့်လိုက်ပါ။ ဝေဒနာက ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက’

‘ဝေဒနာက္ခန္ဓာပါဘုရား’

‘သညာက သညာက္ခန္ဓာ၊ သညာက’

‘သညာက္ခန္ဓာပါဘုရား’

‘စေတနာဦးဆောင်တဲ့ စေတသိက် (၅၀) က သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏ် လေးက ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ ဒီလိုဆိုရင် ဟောဒီနာမ်ဆိုတဲ့ ဒီတရားနှစ်လုံးမှာ ကံကပစ်ချလို့ ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲတဲ့နေရာမှာ အပါယ်လေးဘုံသားလို့လည်း ပြောကြတယ်။ လူ နတ် ဗြဟ္မာလို့လည်း ပြောကြတယ်။ တကယ်ဖွေရှာပြီး ကြည့်လိုက်တော့ လူလည်းရှာမတွေ့၊ နတ်လည်းရှာမတွေ့၊ ဗြဟ္မာလည်း ရှာမတွေ့၊ အပါယ်လေးဘုံသားလည်း ရှာမတွေ့၊ နာမ်လေးပါးသည်ပင် ခန္ဓာဘယ်နှစ်မျိုး ပေါ်လာလဲမေးရင် လေးမျိုးပေါ်လာတယ်။ ဘယ်နှစ်မျိုး ပေါ်တာလဲ’

‘လေးမျိုးပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ပဋိသန္ဓေစိတ်ဆိုတဲ့ ဝိညာဏ်လေးက ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ နာမ်ဆိုတဲ့ တရားလေးရဲ့ စေတသိက် (၅၂) လုံးမှာ ဝေဒနာက ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက သညာက္ခန္ဓာ၊ စေတနာဦးဆောင်တဲ့ စေတသိက် (၅၀)က သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဒါဖြင့်

ခန္ဓာလေးပါး တွေ့မသွားဘူးလား’

‘တွေ့သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဝိညာဏ်နာမ်လေးနှစ်ခုထဲမှာတင် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါပါလား’

‘မပါပါဘူးဘုရား’

‘ယောက်ျား မိန်းမရှာတွေ့လား’

‘မတွေ့ပါဘူးဘုရား’

‘လူနတ်ဗြဟ္မာ အပါယ်လေးဘုံသားကောပါသလား’

‘မပါပါဘူးဘုရား’

‘တကယ်ရှိတဲ့တရားလေးကို နာမ်ဓမ္မတွေ ဖွေရှာလိုက်တော့ ခန္ဓာလေးပါးပေါ်သွားပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဟောဒီရုပ်ဆိုတဲ့တရားလေးက သတ္တဝါတွေအားလုံး (၂၈)ပါးသော ရုပ်ကိုရထားတယ်၊ ဒီတရားတွေအားလုံးကို ပေါင်းစုဖွဲ့လိုက်ရင် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါပျောက်ပြီးတော့ ရူပက္ခန္ဓာပေါ်လာတယ်၊ ဘာပေါ်လာလဲ’

‘ရူပက္ခန္ဓာပေါ်လာပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် ခန္ဓာငါးပါးစုံသွားပြီ ဝိညာဏ်ရယ်၊ နာမ်ရုပ်ရယ်သည် ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါးပေါ်သွား’

‘ငါးပါးပေါ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဟောဒီ သင်္ခါရ ကံသင်္ခါရက ပစ်ချတဲ့နေရာမှာ ဝိညာဏ်ကစ မဖြစ်ဘူးလား’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘နာမ်ရုပ်ကို ကျေးဇူးမပြုဘူးလား’

‘ပြုပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီ ပြုလိုက်တဲ့တရားနှစ်ခုကို ကြည့်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါကောင်း၊ သူကောင်း၊ အပါယ်လေးဘုံသား၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူ နတ် ဗြဟ္မာ ပါတာတွေ့လား’

‘မတွေ့ပါဘူးဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းသွားတဲ့ အမြင်လေးသည်ပင် ဉာဏ်အောက်မှာပေါ်လာတာက ခန္ဓာတွေ့သွားပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒါသည်ပင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြုတ်လိုက်တာ ဘာဒိဋ္ဌိ’

‘သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြုတ်လိုက်တာပါဘုရား’

‘အဲဒီတစ်လုံးကိုသိလိုက်ရင် ယနေ့ သူတော်စင်များ လည်ပတ်မှု ကောင်းစွာပြုတ်သွားပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီတရားမှမနာရရင် ပြုတ်ဖို့မလွယ်သေးဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပတ်ထားမှန်းလည်းမသိ၊ ဖြုတ်ရမှန်းလည်းမသိဘူး၊ အခုတော့ သံသယစင်ကြယ်စွာနဲ့ ဖြုတ်နည်းကော သိမသွားဘူးလား’

‘သိသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဝိညာဏ်နာမ်ရုပ်လေးနဲ့ ခန္ဓာငါးပါးတော့ စုံသွားပြီ၊ ကျန်တာက သဠာယတန ကျန်တယ်၊ ဖဿကျန်တယ် ဝေဒနာကျန်တယ်၊ အဲဒီ(၃)မျိုးထဲမှာ ခုနတုန်းက ကံသင်္ခါရက ပစ်ချတဲ့ (၃၁) ဘုံ သတ္တဝါတွေများ ရှိလေအုံးမလား ရှာရအုံးမှာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နိဗ္ဗိဒ္ဓိဆိုရင် ဝိညာဏ်နာမ်ရုပ်နဲ့ခန္ဓာငါးပါးတော့ စုံသွားပြီ၊ သဠာယတန

များ ပါမလားဟဲ့၊ ဖဿထဲမှာများ ပါမလားဟဲ့၊ ဝေဒနာထဲမှာများ ပါမလားလို့ သံသယရှိနေအုံးမယ်ဆိုရင် ဝိစိကိစ္ဆာကျန်အုံးမှာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒိဋ္ဌိလည်းပြုတ်ဖို့မလွယ်သေးဘူး၊ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ သဠာယတနကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ သဠာယတနဆိုတာ တည်ရာဌာနခြောက်နေရာ ဘာတွေရှိလဲမေးရင် မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ပြောလိုက်ပါ’

‘မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ပါဘုရား’

‘အဲဒီခြောက်ပါးသောတရားက အားလုံးရဲ့သန္တာန်မှာ နေရာမယူ ထားဘူးလား’

‘ယူထားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် မျက်စိရယ်၊ နားရယ်၊ နှာခေါင်းရယ်၊ လျှာရယ်၊ ကိုယ်ရယ် ဒီ (၅) မျိုးက ရုပ်တရားထဲမှာပါတယ်၊ မျက်စိ ဘယ်ထဲမှာပါ’

‘ရုပ်တရားထဲမှာပါပါတယ်ဘုရား’

‘နားလည်းပဲ’

‘ရုပ်တရားထဲမှာ ပါပါတယ်ဘုရား’

‘နှာခေါင်းလည်းပဲ’

‘ရုပ်တရားထဲမှာ ပါပါတယ်ဘုရား’

‘လျှာ ကိုယ်လည်းပဲ’

‘ရုပ်တရားထဲမှာပါပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် ဟောဒီသဠာယတနတရား (၆) ပါးထဲမှာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်ဆိုတဲ့ (၅) မျိုးသော တရားက ရုပ်ထဲမှာပါတဲ့အတွက် ခန္ဓာနဲ့ ပြောရင် ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဘာခန္ဓာ’

‘ရူပက္ခန္ဓာပါဘုရား’

‘သဠာယတနထဲမှာ အခုဖွေရှာလိုက်တော့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါပေါ်
တာလား၊ ခန္ဓာပေါ်တာလား’

‘ခန္ဓာပေါ်တာပါဘုရား’

‘သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်နေပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သဠာယတနထဲမှာကြည့်တော့ မျက်စိလည်းပဲ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ
မဟုတ်၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ ကိုယ်လည်းပဲ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မဟုတ်၊ အရိုး
တရားသည် ရူပက္ခန္ဓာလို့သိသွားပြီ စိတ်မကျန်ဘူးလား’

‘ကျန်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီစိတ်က အခုပြောနေတဲ့အခါမျိုးမှာ ပေါ်နေတဲ့စိတ်တွေ၊ မိမိ
တို့ရဲ့သန္တာန်မှာတွေးတဲ့ တွေးစိတ်တွေ အမျိုးမျိုးဖြစ်ကြတဲ့ ပဝတ္တိစိတ်၊ အဲဒီ
ပဝတ္တိ စိတ်ကလည်းပဲ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဟုတ် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ ဘာခန္ဓာလဲ’

‘ဝိညာဏက္ခန္ဓာပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် စိတ်က ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ ဟောဒီ ဝိညာဏ်ကလည်း
ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တူရာတူရာပေါင်းလိုက်တော့ ခန္ဓာများ အပိုထွက်သေးလား’

‘မထွက်ပါဘူးဘုရား’

‘မပိုဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီထဲမှာ အကျိုးဝင်သွားပြီဆိုတော့ ဝိညာဏ်လည်းပဲ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ
မဟုတ် ခန္ဓာ၊ နာမ်ရုပ်လည်းပဲ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမဟုတ် ခန္ဓာ၊ သဠာယတန
လည်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမဟုတ် ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာ ဘာသစ္စာ’

‘ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား’

‘ဝိညာဏ်လည်းပဲ ဒုက္ခသစ္စာ၊ နာမ်ရုပ်လည်းပဲ’

‘ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား’

‘သဠာယတနလည်းပဲ’

‘ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား’

‘တခြားကြောင့်လား၊ ခန္ဓာကြောင့်လား’

‘ခန္ဓာကြောင့်ပါဘုရား’

‘ဪ-ခန္ဓာပဲရှိတယ်၊ ဒုက္ခပဲရှိတယ်ဆိုတာ ပေါ်သွားပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကဲ-ဖဿထဲမှာများ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါရှိလေမလား ကြည့်အုံးမယ်၊ မျက်စိနဲ့အဆင်းနဲ့ဆုံရင် မြင်တွေ့ ဖဿလာမှာပဲ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နားနဲ့အသံနဲ့ဆုံရင် ကြားတွေ့ ဖဿလာမှာပဲ၊ (၆) နေရာဆိုရင် (၆)မျိုး တွေ့မှာပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီတွေ့တဲ့ ဖဿလေးသည်ပင် ဟောဒီနာမ်ဓမ္မထဲမှာ စေတနာ ဦးဆောင်တဲ့စေတသိက် (၅၀) ထဲမှာပါတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ စေတနာ ဦးဆောင်တဲ့စေတသိက် (၅၀) ထဲမှာပါတဲ့ ဖဿသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဘာခန္ဓာ’

‘သင်္ခါရက္ခန္ဓာပါဘုရား’

‘ဒီဖဿကြည့်ပြန်တော့လည်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအကျိုးပေးမှာ မဟုတ်ဘဲ ခန္ဓာသဘောပါလားဆိုတာ မပေါ်သွားဘူးလား’

‘ပေါ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဖဿကိုခန္ဓာလို့သိရင်လည်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကွာ မကွာ’

‘ကွာပါတယ်ဘုရား’

‘သဘောအပေါ်မှာ ဉာဏ်ရောက်ပါစေနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီလိုမျိုး တွေ့ဆုံဖို့ ဖဿ (၆) မျိုးရှိတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ မြင်တွေ့ ဖဿလာရင် မြင်တွေ့ ခံစားလည်းလာမှာပဲ၊ ကြားတွေ့ ဖဿ လာရင် ကြားတွေ့ ခံစားလည်း လာမယ်ဆိုတော့ ဖဿ (၆)မျိုးပေါ်ရင် ခံစားမှု (၆) မျိုးလည်းလာမယ်၊ အဲတော့ ခံစားတယ် ခံစားတယ်ဆိုတာက ငါကောင်၊ သူကောင်၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါက ခံစားတာမဟုတ် ဘယ်သူခံစားတာ’

‘ဝေဒနာကခံစားတာပါဘုရား’

‘ဒီတစ်လုံးမှတ်ထားနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ခံစားတာ မပါဘူး၊ ငါကောင် သူကောင် ခံစားတာ မပါဘူး၊ ယောက်ျား မိန်းမခံစားတာ ရှာမတွေ့ဘူး၊ ခံစားတာ ဘယ်သူလဲ မေးရင်’

‘ဝေဒနာပါဘုရား’

‘ဝေဒနာ၊ ဒါဖြင့် နာမ်တရားထဲမှာလည်းပဲ စေတသိက် (၅၂) လုံး ထဲမှာ ဝေဒနာ မပါဘူးလား’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီဝေဒနာတုန်းက ဘာခန္ဓာ’

‘ဝေဒနာက္ခန္ဓာပါဘုရား’

‘ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ ဟောဒီခံစားတဲ့ဝေဒနာလည်း ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တူရာ တူရာ ပေါင်းလိုက်ရင် ဟောဒီငါးမျိုးထဲမှာဟေ့ ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် ခန္ဓာငါးပါး စုံသော်လည်း သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာဟာ တခြားတစ်ပါးများ ခန္ဓာတွေ ပေါ်အုံးမလားမေးတော့ တစ်ခုမှမပေါ်ပါဘူး၊ ဒီထဲမှာပဲ အကျုံးဝင်သွားတဲ့

အတွက် ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါး'

‘ငါးပါးပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရက ဖြစ်စေတာသည် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလား၊
ခန္ဓာလား’

‘ခန္ဓာပါဘုရား’

‘အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရက ဖြစ်စေတာသည် ယောက်ျား မိန်းမလား
ခန္ဓာလား’

‘ခန္ဓာပါဘုရား’

‘ဒီလိုရှင်းသွားရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိက္ခာတယ်၊ ဘာက္ခာတာ’

‘သက္ကာယဒိဋ္ဌိက္ခာပါတယ်ဘုရား’

‘ဟောဒီခန္ဓာသည် အလိုလိုပေါ်တာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘တန်ခိုးရှင်ဖန်ဆင်းရှင်ကြောင့်ပေါ်တာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘အကြောင်းတရားက ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူ’

‘အဝိဇ္ဇာနဲ့သင်္ခါရပါဘုရား’

‘အဲဒီလိုအကြောင်းမှန်ကို သိတဲ့အတွက် သံသယ ဝိစိကိစ္ဆာကော
သေမသေ’

‘သေပါတယ်ဘုရား’

‘ဒိဋ္ဌိလည်းဖြုတ်တယ်၊ ဝိစိကိစ္ဆာလည်းသေတယ်၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ် လည်ပတ်
ပတ်စရာအကြောင်းမရှိပါ၊ ရှင်းရဲ့လား’

‘ရှင်းပါတယ်ဘုရား’

‘အရေးကြီးတာက သူတော်စင်များ ဟောဒီနာကြားရတဲ့ တရားပေါ်မှာ ခန္ဓာဉာဏ်စိုက်ပြီးတော့မှ (၆၂) ပါးသော ဒိဋ္ဌိတွေ ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်မှာ ဘယ်လောက်ပဲဝင်တိုးပြီး နှိပ်စက် နှိပ်စက် ရေသောက်မြစ်ဖြစ်တဲ့ ဒိဋ္ဌိ (၃) မျိုးကိုသာ အပိုင်ချည်ပြီးတော့ ကိုယ်ကသိအောင် ကြိုးစားလို့များ ခွာနိုင်မယ်ဆိုရင် (၆၂) ပါးသော ဒိဋ္ဌိတွေ အကုန်ပြုတ်တယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် အရေးကြီးဆုံး ဒိဋ္ဌိ (၃) မျိုးကိုပြောဆိုရင် ပြောခဲ့တဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပေါ်မှာလည်း ဉာဏ်ရှင်းရမယ်၊ ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ခိုင်တယ် မြဲတယ် တည်တယ် တုံတယ်လို့ ယူထားတဲ့ သဿတဒိဋ္ဌိအစွဲတွေကော မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ခိုင်လား မြဲလားဆိုတာ ကြည့်ရအောင်၊ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကို အတိတ်က လုပ်ခဲ့တဲ့နေရာမှာ တခြားနဲ့လုပ်ခဲ့လား၊ ခန္ဓာနဲ့ပဲလား’

‘ခန္ဓာနဲ့ပါဘုရား’

‘အတိတ်တုန်းကလည်း လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာဘဝမှာ ဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေသည် ဩော်-ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါနဲ့သာ ပြောနေတာပါ တကယ်ပေါ်နေခဲ့တာက ခန္ဓာ (၅) ပါး၊ ဒါဖြင့် အတိတ်ကလည်း ခန္ဓာနဲ့မနေခဲ့ဘူးလား’

‘နေခဲ့ပါတယ်ဘုရား’

‘မသိတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ အဝိဇ္ဇာအုပ်ချုပ်ပြီး သင်္ခါရ လုပ် မလုပ်’

‘လုပ်ပါတယ်ဘုရား’

‘လုပ်ခဲ့ပင် လုပ်ခဲ့ငြားသော်လည်း အတိတ်ကခန္ဓာသည် ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်ကို ပါလာလား’

‘မပါလာပါဘူးဘုရား’

‘အတိတ်ကခန္ဓာသည် ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ
ဖြစ်ပြီးရင်’

‘ပျက်ပါတယ်ဘုရား’

‘မွေးပြီးရင်’

‘သေပါတယ်ဘုရား’

‘အတိတ်ခန္ဓာဘယ်မှာသေခဲ့’

‘အတိတ်မှာသေခဲ့ပါတယ်ဘုရား’

‘အတိတ်မှာသေခဲ့တယ်ဆိုကတည်းကိုက မြဲလို့လား မမြဲလို့လား’

‘မမြဲလို့ပါဘုရား’

‘ဪ... ချုပ်တယ် ပျောက်တယ် သေတယ်ဆိုတာသိရင် မမြဲ
တော့ဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မမြဲပါလားလို့သိရင် ခိုင်တယ်၊ မြဲတယ်ဆိုတဲ့ ယူစွဲတဲ့အယူ သဿတ
ဒိဋ္ဌိ ပြုတ်တယ်၊ ဒါဖြင့် ခိုင်မြဲတယ်ဆိုတာက သဿတဒိဋ္ဌိအယူ အခုတော့
ဟော-မခိုင်မြဲလို့ သေခဲ့တယ်၊ ပျောက်ခဲ့တယ်၊ ပျက်ခဲ့တယ်၊ ချုပ်ခဲ့တယ်လို့
သိရင် ဒီအယူမပယ်ဘူးလား ပယ်လိုက်လား’

‘ပယ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘အတိတ်ခန္ဓာ ဘယ်မှာချုပ်’

‘အတိတ်မှာချုပ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား’

‘ဟော... အတိတ်ခန္ဓာ အတိတ်မှာချုပ်ပါလားလို့ သိလိုက်တဲ့
အတွက်ကြောင့်မို့လို့ မမြဲပါလား ဆိုတဲ့အယူအစွဲလေး ဒီနေရာမှာ ကောင်းစွာ
ဉာဏ်ရှင်းသွားတော့ သဿတဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားပြီ၊ တစ်ခါ ဟောဒီမှာ ပြုခဲ့တဲ့
အတိတ်အကြောင်းကြောင့် ဒီဘက်မှာ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ မပေါ်ဘူးလား’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အတိတ်က ခန္ဓာက ပစ္စုပ္ပန်ကိုလိုက်လာလား’
 ‘မလိုက်လာပါဘူးဘုရား’
 ‘မလိုက်လာဘူးနော်၊ အတိတ်ခန္ဓာက အတိတ်မှာ မချုပ်ဘူးလား’
 ‘ချုပ်ပါတယ်ဘုရား’
 ‘ပစ္စုပ္ပန်မှာလည်း ခန္ဓာမပေါ်ဘူးလား’
 ‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’
 ‘အဲဒီလိုဆိုရင် အတိတ်ခန္ဓာကလည်း ဒီကိုလိုက်မလာဘူး ဟုတ်ပြီ

နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’
 ‘ပစ္စုပ္ပန်မှာလည်း ခန္ဓာကပေါ်နေတယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် အတိတ်က ခန္ဓာက အတိတ်မှာချုပ်တယ်၊ ပစ္စုပ္ပန်မှာကလည်း ခန္ဓာတစ်ခုပေါ်တယ် ဆိုတော့ သူကသက်သက်၊ သူကသက်သက်လို့ ယူစရာဖြစ်နေပါလား၊ ဖြစ်နေတယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’
 ‘အတိတ်ကခန္ဓာ ဘယ်မှာချုပ်ခဲ့လဲ’
 ‘အတိတ်မှာချုပ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား’
 ‘ဒီဘက်ကိုပါလားမေးတော့လည်း’
 ‘မပါပါဘူးဘုရား’

‘တစ်တိုတစ်စ တစ်မှုန်တစ်မွှားကို ပါကိုမပါခဲ့ဘူး၊ မပါတဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ သူကဟေ့ အတိတ်မှာချုပ်ခဲ့တဲ့ခန္ဓာ အတိတ်မှာပြီးခဲ့ပြီ၊ ဟောဒီ ပစ္စုပ္ပန်မှာကလည်း ခန္ဓာတစ်ခုပေါ်တယ်ဆိုတော့ ဩော်-ဒါဆိုရင်တော့ သူက သပ်သပ်ပါလား၊ လုပ်ခဲ့တာကလည်း လုပ်ခဲ့တဲ့ခန္ဓာ သူ့ဘာသာ သူ့ကျန်ခဲ့ပြီ၊ ဒီဘက်ကအသစ်ခန္ဓာက သူ့ဘာသာခံလိမ့်မယ်ဆိုပြီး အယူစွဲတွေနဲ့ အဲဒီလိုမျိုး သောင်းကျန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း အများကြီး၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် ဥစ္ဆေဒ

ဒိဋ္ဌိရှိတယ်၊ ဘာဒိဋ္ဌိ’

‘ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘သပ်သပ်စီယူတယ်၊ ပြတ်တယ်၊ တောက်တယ်၊ ယူတယ် သူနဲ့သူ မဆိုင်ဘူးလို့ ယူထားတယ်၊ အဲဒီလိုအယူသည် ဘာအယူ’

‘ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအယူပါဘုရား’

‘ကဲ... ဒီလိုဆိုရင် အတိတ်ကခန္ဓာ အတိတ်မှာချုပ်တယ်ဆိုတာ လည်း သံသယမရှိနဲ့ တကယ်ချုပ်ခဲ့ပြီ၊ ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်မှာလည်း ခန္ဓာမပေါ် ဘူးလား မေးတော့’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘လက်ရှိ လူ့ဘဝရတဲ့ခန္ဓာ မရထားဘူးလား’

‘ရထားပါတယ်ဘုရား’

‘အတိတ်က ခန္ဓာကောရိုသေးလား’

‘မရှိတော့ပါဘူးဘုရား’

‘မရှိတော့ဘူး၊ သို့သော်လည်းပဲ ဟောဒီအတိတ်ခန္ဓာက ချုပ်ပင် ချုပ်ငြားသော်လည်း အလားတူခန္ဓာကို အစားထိုးပေါ်တာကို ယနေ့ အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်မှုကို သိချင်ရင် လူ့ခန္ဓာပေါ်ရတာသည် အတိတ်ကပြုခဲ့တဲ့ခန္ဓာမှာ ဘာတွေကိုယ်က သိမ်းဆည်းခဲ့လဲမေးရင် ကုသိုလ် သင်္ခါရ ပြောလိုက်ပါ’

‘ကုသိုလ်သင်္ခါရပါဘုရား’

‘ကုသိုလ်သင်္ခါရအကြောင်းကြောင့် လူ့ခန္ဓာမပေါ်ဘူးလား’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘လူ့ခန္ဓာပေါ်ရတာသည် အတိတ်ကကုသိုလ်အကြောင်းကင်းခဲ့လား’

‘မကင်းခဲ့ပါဘူးဘုရား’

‘အကြောင်းမကင်းဘူးဆိုရင် သူ့သပ်သပ်ယူလို့ရပါမလား၊ အဲဒီ တစ်ချက်လေးသည်ပင် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိစင်ဖို့အတွက် အခြေခံပဲ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိက သပ်သပ်ဆီ ယူနေတာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မဆိုင်ဘူးလို့ယူတယ်၊ ပြတ်တယ်တောက်တယ်လို့ယူတယ်၊ အတိတ် က ခန္ဓာကသက်သက်၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကသက်သက်၊ ဒီလိုယူနေတာ၊ အခုတော့ အတိတ်နဲ့ ပစ္စုပ္ပန်သက်သက်မဟုတ်ပုံလေးကို ကုသိုလ်သင်္ခါရလေးက လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝနဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ အကြောင်းအကျိုး ရှိ မရှိ’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘အပါယ်လေးဘုံခန္ဓာကလည်း အကုသိုလ်ရဲ့ အကြောင်းအကျိုး ဆက်သွယ်မှု ရှိ မရှိ’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် အပါယ်လေးဘုံကျရတာ အကုသိုလ်အကြောင်း မကင်း ဘူး၊ လူ့ဘဝ နတ်ဘဝရတာ ကုသိုလ်အကြောင်း မကင်းဘူး၊ အဲဒီလို အကြောင်းအကျိုး မကင်းဘူးဆိုတော့ သပ်သပ်ဆီယူလို့ရလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘မရလို့ သည်အသိလေးကိုမြင်ရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် အကြောင်းအကျိုး ဆက်နေပါလားလို့ သိတဲ့အတွက်ကြောင့်ဖို့လို့ ပြတ်တယ်တောက်တယ်ယူတဲ့ အယူလေး ပယ်ရှားနိုင်တော့ ဥစ္စေဒ ဒိဋ္ဌိစင်သွားတယ် ဘာဒိဋ္ဌိစင်သွား’

‘ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိစင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိစင်သွားပုံလေးကိုအခု အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်ပုံ လေးနဲ့ ပြလိုက်ပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တစ်ခါ မိမိတို့ ဟောဒီ အတိတ်ခန္ဓာက အတိတ်မှာချုပ်ပြီး အလား
တူ ခန္ဓာအစားထိုးပေါ်တယ်လို့ သိရင်လည်းပဲ နောင်တစ်ဖန် ဘာမှမဖြစ်
တော့ဘူးဆိုတဲ့အယူ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို စင်စေပြန်တယ်။ သူက လက်ရှိရတဲ့ဘဝ
ကနေ နောက်ဘဝရကို မရတော့ဘူး။ အပြတ်ကို ယူပစ်လိုက်တာ။ အဲလို
ယူလိုက်တဲ့ အယူမျိုးသည် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအယူပဲ။ အခုလည်းပဲ အတိတ်ကတော့
ခန္ဓာက အတိတ်မှာ မချုပ်ဘူးလားမေးရင်’

‘ချုပ်ပါတယ်ဘုရား’

‘သူပြုခဲ့တဲ့ ကံသတ္တိကြောင့် အလားတူခန္ဓာ အစားမထိုးဘူးလား’

‘ထိုးပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် မပေါ်တော့တာလား အစားထိုးပေါ်တာလား’

‘အစားထိုးပေါ်တာပါဘုရား’

‘ဒီလိုအစားထိုးပေါ်တာလေးကို သိရင်လည်း ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိစင်တယ်။
အစားထိုးပေါ်တာသိရင်လည်းပဲ’

‘ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိစင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဟောဒီ အကျိုးတရားနဲ့ အတိတ်ကပြုခဲ့တဲ့အကြောင်းတရား
ဆက်စပ်မှုရှိလို့ အကြောင်းအကျိုး မကင်းပါလားလို့ သိရင်လည်း’

‘ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိစင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ စင်ပုံကို နှစ်မျိုးပြောထားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အစားထိုးပေါ်တယ်လို့သိရင်လည်း’

‘ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိစင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အကျိုးတရားသည် အတိတ်အကြောင်း မကင်းပါ
လားလို့သိရင်လည်းပဲ’

‘ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ စင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဪ-ဟောဒီအတိတ်က ပြုပြင်ခဲ့တဲ့အကြောင်းကြောင့် ဟောဒီ ပစ္စုပ္ပန်မှာ အကျိုးပေါ်တယ်လို့ အကြောင်းအကျိုးပေါ်မှာ ဉာဏ်ရှင်းရင် သံသယစင်တယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အကြောင်းတရားကြည့်တော့လည်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလား ဓမ္မလား’

‘ဓမ္မပါဘုရား’

‘အကျိုးတရားထဲမှာလည်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလား၊ ဓမ္မလား’

‘ဓမ္မပါဘုရား’

‘အဲဒီလိုသိရင်လည်း သက္ကာယဒိဋ္ဌိက္ခာတယ်၊ ရှင်းသွားပြီလား’

‘ရှင်းပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီနေရာမှာ ရှင်းတဲ့နေရာမှာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက္ခာတာလည်းပဲ အမြင်က အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်ပုံလေး မကင်းပုံလေးကို ယနေ့သူတော်စင်များ ဉာဏ်ရှင်းအောင်ပြောရင် မိမိတို့ ဟောဒီ ဝမ်ကမ်နယ်မြေကနေပြီးတော့ ကိုယ်ရှာထားဖွေထားတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်း ကိုယ်ရဲ့မိဘလက်ထဲကို ပို့ချင်တယ်ပေါ့၊ ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ မိဘတွေထံကို ကိုယ်က ဒီက လုပ်ကိုင်ရင်းနဲ့ရတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းကို ပို့ချင်တဲ့အခါမှာ ဟောဒီ ဝမ်ကမ်ဒေသမှာရှိတဲ့ ဘဏ်ခွဲကနေပြီးတော့ ကိုယ်က ဥပမာအားဖြင့် (၁၀) သိန်းပို့မယ်ပေါ့၊ အဲဒီပို့လိုက်တဲ့အခါမှာ ဝမ်ကမ်ဒေသ ဟောဒီဘဏ်ကနေပြီးတော့ (၁၀) သိန်း ထည့်လိုက်တယ်၊ ဘယ်လောက်ထည့်လိုက်’

‘(၁၀)သိန်း ထည့်လိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ဘဏ်ကို လှမ်းပြီးတော့အကြောင်းကြားလိုက်တယ်၊ သူ့မိဘတွေကို အကြောင်းကြားပေးပါ၊ ဟောဒီမှာ (၁၀) သိန်း ပို့လိုက်ပြီဆိုတော့ စာရွက်လေးတစ်ရွက် ရောက်မသွားဘူးလား’

‘ရောက်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီ ရောက်သွားတဲ့အတွက် သူ့ဖုန်းနံပါတ်နဲ့အတူ လှမ်းပြီးတော့ အကြောင်းကြားတော့ အဲဒီ ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့မိဘတွေက သွားပြီးတော့ အဲဒီ ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ ဘဏ်ကပဲ (၁၀) သိန်းရလိုက်တယ်၊ သားသမီး ထည့်ပေး လိုက်တဲ့ (၁၀) သိန်းက ဘယ်ဘဏ်မှာ’

‘ဝမ်ကမ်မှာရှိတဲ့ ဘဏ်မှာပါဘုရား’

‘အေး ဝမ်ကမ်မှာရှိတဲ့ဘဏ် ဟိုကမိဘကထုတ်တာက ရန်ကုန် ဘဏ်၊ ဒါဖြင့်ကိုယ်ထည့်လိုက်တဲ့ ဟောဒီ (၁၀) သိန်းက ဒီဘဏ်က ဘဏ်က နေ ဟိုဘက်ဘဏ်ကို ရောက်သွားလား’

‘မရောက်သွားပါဘူးဘုရား’

‘ဘယ်မှာ ကျန်ခဲ့’

‘ဝမ်ကမ်မှာကျန်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီဘက်ဘဏ်မှာ ကျန်ခဲ့ပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဟိုဘက်က မိဘကကော (၁၀)သိန်းတော့ ရမသွားဘူးလား’

‘ရသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ကိုယ်ပေးလိုက်တဲ့ (၁၀)သိန်းကော ဟုတ်လား’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘ကိုယ်ပေးတဲ့ (၁၀) သိန်းက ဒီမှာကျန်ခဲ့ပြီ၊ သို့သော်လည်းပဲ အလား တူ (၁၀) သိန်း ဟိုမှာမပေါ်ဘူးလား’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီပေါ်ရတာသည် ဒီဘက်က (၁၀)သိန်းအကြောင်းကင်းလား’

‘မကင်းပါဘူးဘုရား’

‘ဒီဘက်က (၁၀) သိန်းက ဒီမှာကျန်ခဲ့ပါတယ်၊ ဟောဒီ ဘက်မှာ
လည်း (၁၀) သိန်းက အလားတူပေါ်ပါတယ်၊ ဟော-သူကသပ်သပ်၊ သူက
သပ်သပ် ယူလို့မရအောင်က ဒီ (၁၀)သိန်း အကြောင်းရှိနေတယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီအကြောင်းလေးရှိလို့ ဒီဘက်က (၁၀) သိန်းက ပေါ်ရတာ၊
အဲဒီလိုဆိုရင် အကြောင်းအကျိုးဆက်သွယ်မှု ရှိ၊ မရှိ’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီလိုရှိရင် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဖြုတ်တယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ရှင်းသွားပြီလား’

‘ရှင်းသွားပါပြီဘုရား’

‘ယနေ့ ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်သင်ပေးလဲမေးရင် လည်ပတ်
ဖြုတ်စေချင်လို့ပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘယ်လိုပြောလိုက်လဲ’

‘လည်ပတ်ဖြုတ်စေချင်လို့ပါဘုရား’

‘အခုခန္ဓာအကြောင်း ရှင်းသွားပြီပေါ့နော်’

‘ရှင်းသွားပါပြီဘုရား’

‘မိမိတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပေါ်မှာ ဒါက စာလိုရှင်းသွားတာ၊ စာလိုရှင်း
ပြီးတော့မှ ခန္ဓာကို ဉာဏ်ရောက်အောင် ရှင်းမယ်ဆိုရင် ပိုမကောင်းဘူးလား’

‘ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီတော့ ခန္ဓာကို ဉာဏ်ရောက်အောင်ရှင်းဆိုတော့ တစ်နေ့
တစ်နေ့ ပေါ်ရာဌာန (၆) နေရာမှာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်

ဆိုတာ မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ရှိရင် သူတို့နဲ့ဆုံမယ့် အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ တွေ့ထိစရာ၊ ကြံတွေးစရာ ဆိုတဲ့ အာရုံ ခြောက်ပါးကော မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ထစ်နေတစ်နေ့မှာ မြင်လိုက်တဲ့အမြင်လေးတွေကို ပြန်ပြီးတော့ သုံးသပ်ကြည့်ရအောင် မျက်စိနဲ့ အဆင်းလေး ဆုံတိုင်း ဆုံတိုင်းမှာ မြင်စိတ် ပေါ် မပေါ်’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် မျက်စိနဲ့အဆင်းလေးဆုံပြီး မြင်စိတ်ပေါ်တယ်၊ အဲဒီ မြင်စိတ်လေး ပေါ်တာလေးကို အကြောင်းအကျိုးနဲ့သိအောင်လို့ တစ်ချို့ တစ်ချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကမြင်လိုက်တဲ့ခဏမှာ ငါမြင်တာ ငါ့မျက်လုံးနဲ့ မြင်တာ၊ ငါ့သား၊ ငါ့သမီး၊ ဒါဘယ်သူပဲလို့ကော ပုံဖော်တာတွေ အမျိုးမျိုး မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘မြင်တဲ့ထဲမှာ ကြည့်လိုက်မယ်၊ ငါ့ပါ မပါကိုလည်းပဲ ဉာဏ်ရှင်း စေချင်တယ်၊ မြင်စရာအဆင်းထဲမှာလည်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မပါပုံလေး ဉာဏ် ရှင်းစေချင်တယ်၊ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ -

“အဆင်းမျက်စိ၊ ကြောင်းဆုံဘိ၊ မြင်သိစိတ်နာမ်ပေါ်လာသည်”

‘အခုပြောလိုက်ပြီ မိမိတို့အဆင်းလေးသည် မြင်စရာ အာရုံရဲ့အဆင်း ဟောဒီ - မျက်စိအကြည်ရှိတော့ သူတို့နှစ်ခု မဆိုဘူးလား’

‘ဆုံပါတယ်ဘုရား’

‘ဆုံရင်ဘာပေါ်မယ်’

‘မြင်စိတ်ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီမြင်စိတ်ထဲမှာ ငါပါလား’

‘မပါပါဘူးဘုရား’

‘ဟောဒီမြင်စိတ်ထဲမှာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါပါလား’

‘မပါပါဘူးဘုရား’

‘မပါဘူးဆိုကတည်းကိုက ငါမြင်တယ်လို့ လုပ်လို့မရတော့ဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမြင်တယ်လို့ လုပ်လို့မရတော့ဘူး မြင်တာဘယ်သူလဲ
မေးရင် မြင်စိတ်၊ အဲဒီမြင်စိတ်သည် အလိုလိုပေါ်လား’

‘မပေါ်ပါဘူးဘုရား’

‘မြင်စရာအကြောင်းလေးကိုပြောလိုက်တာ အဆင်းနဲ့မျက်စိ
အကြောင်းတရားက ဘာနဲ့ဘာ’

‘အဆင်းနဲ့မျက်စိပါဘုရား’

‘အဆင်းမျက်စိကြောင်းဆုံဘိ ဆိုကတည်းကိုက အကြောင်းတရား
ပုံပေါ်သွားပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မြင်သိစိတ် နာမ်ပေါ်လာမယ်ဆိုတော့ အကျိုးတရားလေးကော
မပြသွားဘူးလား’

‘ပြသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါအကြောင်းနဲ့အကျိုးပဲရှိတယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အကြောင်းတရားထဲမှာကြည့်တော့ မျက်စိအကြည်ရယ်၊ အဆင်း
ရယ်၊ အဆင်းသည် ရုပ်တရား၊ မျက်စိအကြည်သည် ရုပ်တရား၊ ဒါဖြင့်
အကြောင်းက ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလား၊ ခန္ဓာလား’

‘ခန္ဓာပါဘုရား’

‘မြင်သိစိတ်လေးကျမှ ငါလုပ်လို့ ရပါမလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဖြစ်ချင်လို့ကော ရပါမလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘မြင်သိစိတ်ကလည်း ငါလား၊ သူလား ခန္ဓာလား’

‘ခန္ဓာပါဘုရား’

‘ရုပ်လား၊ နာမ်လား’

‘နာမ်ပါဘုရား’

‘အဲဒါကိုလည်း ကွဲအောင်လို့ -

“အဆင်းမျက်စိ ၊ ရုပ်ဉ္စဘိ၊ မြင်သိစိတ်နာမ်ဉ္စရမည်”

‘အခုရုပ်နာမ်ပါခွဲပေးလိုက်ပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မိမိတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အကြောင်းအကျိုးထဲမှာ
ငါကောင်၊ သူကောင် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါပါတယ်လို့ ထင်နေရင် ဒိဋ္ဌိက တန်း
လန်း တန်းလန်းဖြစ်တော့ လည်ပတ်ကြီး ပတ်ထားအုံးမှာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီလိုဆိုရင် မြင်စရာအဆင်းပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ လုပ်လိုက်
တာနဲ့ ခင်စရာမင်စရာတွေ့ရင် တဏှာကြီးကကော ချည်ပြီးသားပဲ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီပုဂ္ဂိုလ် ချည်တိုင် မြ မမြ’

‘မြပါတယ်ဘုရား’

‘မြင်လို့လား၊ ကန်းလို့လား’

‘ကန်းလို့ပါဘုရား’

‘ဪ-အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် သွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီအဖြစ်ဆိုးကလွတ်အောင်လို့ အခုကျနစွာ သင်ပေးလိုက်ပြီ၊ ဪ-အဆင်းနဲ့မျက်စိ အကြောင်းတရားရှိရင် မြင်စိတ်ပေါ်လိမ့်မယ်၊ အဆင်းနဲ့မျက်စိဆိုတာ ငါကောင် သူကောင် မဟုတ်ဘူး၊ ရုပ်တရား မြင်စိတ် လေးကနာမ်တရား၊ ဟော-အကြောင်းအကျိုးပေါ်မှာ ဉာဏ်ရှင်းသွားတော့ ရုပ်နာမ်ပေါ်ပါလားလို့ သိမသွားဘူးလား’

‘သိသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ရုပ်ကိုရုပ်မှန်းသိရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ’

‘ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘နာမ်ကိုနာမ်မှန်းသိရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ’

‘ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အရှိရုပ်နာမ်ကိုသိလိုက်တဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားပြီ၊ ဒါဖြင့် ဟောဒီ အဆင်းဆိုတဲ့ တရားလေးကလည်း ရိပ်ခနဲ၊ ရိပ်ခနဲ မပျက်ဘူးလား’

‘ပျက်ပါတယ်ဘုရား’

‘မျက်စိအကြည်ကလည်း မှန်လာတာ၊ မွဲလာတာ၊ မမြင်ရတာကိုက သက်သေခံတဲ့အတွက်မြဲလား’

‘မမြဲပါဘုရား’

‘အကြောင်းတရားအဆင်းကလည်း မမြဲဘူး၊ ဟောဒီအကြောင်း တရားပြထားတဲ့ မျက်စိအကြည်ကလည်း မမြဲဘူး၊ ဒါဖြင့် သူတို့နှစ်ခုမှီပြီး တော့ဖြစ်တဲ့ မြင်စိတ်ကျမှစွဲထား၊ တန့်ထားလို့ရပါမလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘အကြောင်းမမြဲလို့ အကျိုးမမြဲပါလားလို့ ဒီလို သိလိုက်ရင် အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့သန္တာန်မှာ သဿတဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘာပြုတ်သွား’

‘သဿတဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘မမြဲတဲ့ အပျက်လေးကို မြင်သွားတိုင်း မြင်သွားတိုင်း ဘာပြုတ်’

‘သဿတဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဟောဒီ... မြင်စရာအဆင်းလေးက ငါမဟုတ် သူမဟုတ် ခန္ဓာ မြင်သိစိတ်လေးက ငါမဟုတ်၊ သူမဟုတ် ခန္ဓာ ဒီလိုသိရင် ဘာဒိဋ္ဌိပြုတ်’

‘သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ခန္ဓာလို့သိရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ်၊ ဟောဒီ မြင်သိစိတ်လေး သည် အလိုလိုပေါ်လား’

‘မပေါ်ပါဘူးဘုရား’

‘တန်ခိုးရှင်က မြင်စေသတည်းဆိုလို့ မြင်တာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘အကြောင်းတရား ပြောလိုက်ပါဘာနဲ့ဘာ’

‘အဆင်းနဲ့ မျက်စိပါဘုရား’

‘အဆင်းနဲ့ မျက်စိကအကြောင်း ဒီလိုဆိုရင် ဖန်တီးရှင်၊ တန်ခိုးရှင် လောက ဆိတ်သုဉ်းသွားတဲ့အတွက် အကြောင်းအကျိုးပေါ်မှာ ဉာဏ်ရှင်း

တော့ သံသယစင်, မစင်'

‘စင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဝိစိကိစ္ဆာ ကိလေသာ သေသွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲလိုဆိုရင် ကိလေသာလည်းသေသွားပြီ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိလည်း ကွာသွားပြီ၊ မမြဲပုံသိတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့လည်း သဿတဒိဋ္ဌိ ပြုတ်သွားပြီ၊ ဟောဒီ... မြင်သိစိတ်လေးသည် မျက်စိဆိုတဲ့အကြည်ရယ်၊ အဆင်းရယ် အကြောင်းကင်းလား’

‘မကင်းပါဘူးဘုရား’

‘အကြောင်းမကင်းပါလားလို့သိရင် သူနဲ့သူ အကြောင်းအကျိုး ဆက် သွယ်မှု ရှိ၊ မရှိ’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီလိုသဘောပေါက်ရင် ဘာဒိဋ္ဌိစင်’

‘ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိစင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကျေးဇူးများသွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် မိမိတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ အဆင်းမျက်စိ ကြောင်းဆုံဘိ မြင်သိ စိတ်နာမ်ပေါ်လာတယ်ဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်လေးကို ဖော်ကျူးသလိုပဲ အသံနဲ့ နားတိုးရင်လည်းပဲ ကြားစိတ် ပေါ် မပေါ်’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီပေါ်တဲ့တရားသည်လည်းပဲ အကြောင်းအကျိုး မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘နားနဲ့အသံက’

‘အကြောင်းပါဘုရား’

‘ကြားစိတ်ကအကျိုး’

‘အကျိုးပါဘုရား’

‘ဟော-နားနဲ့အသံသည် ငါလား၊ သူလား၊ ရုပ်တရားလား’

‘ရုပ်တရားပါဘုရား’

‘ကြားစိတ်က’

‘နာမ်တရားပါဘုရား’

‘ကြားတော့လည်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါပါလား’

‘မပါပါဘူးဘုရား’

‘အဲဒါကိုငါ့နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြားတယ် ဆိုကတည်းကိုက လည်ပတ်ပတ်နေတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီအသံလေးမို့လို့ ငါကြိုက်တယ်ဆိုတော့ တဏှာကြီးက မချည်ဘူးလား’

‘ချည်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ချည်တိုင် မြ၊ မမြ’

‘မြပါတယ်ဘုရား’

‘ချည်တိုင်ကို သဘောကျတာမြင်လို့လား မမြင်လို့လား’

‘မမြင်လို့ပါဘုရား’

‘မမြင်တဲ့ အန္တပုထုဇင်တွေမှန်သမျှကို ဘုရားကဟောသည် အလွန်ယုတ်ညံ့တဲ့ကောင်လို့ တွက်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီဥပမာထဲ ကိုယ်မပါဖို့ အရေးမကြီးဘူးလား ကြီးလား’

‘ကြီးပါတယ်ဘုရား’

‘အခုတော့ အသိတရားလေးကိန်းသွားပြီ၊ အဲဒီလိုမျိုးလေး ပြောတဲ့ အခါကျတော့ သဘောပေါက်ပြီး သင်ပေးတဲ့အတိုင်းလေးတော့ ဟုတ်သလိုလို ရှိတယ်၊ တရားပြန်အားထုတ်တဲ့အခါကျတော့ သူတော်စင်များမှာ ဘယ်လို ဖြစ်နေလဲမေးတော့ ခန္ဓာငါးပါးပြထားတဲ့ ရုပ်နာမ်အပေါ်မှာ ရုပ်ကိုလည်း ပိုင်းခြားပြီးတော့ ပိုင်နိုင်စွာ မရှုနိုင်တာတွေ နာမ်ကိုလည်းပဲ သေချာ ကွဲပြား အောင် ပြောပေမယ့် သဘောပေါက်အောင်မရှုနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အလွန် များနေကြတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီတော့ တရားနယ်ပယ်မှာ အမှားအကျယ်ဆုံးက ဘာလဲမေးရင် ဝေဒနာနဲ့ ရုပ်မကွဲတာပဲ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘာနဲ့ဘာ’

‘ဝေဒနာနဲ့ ရုပ်မကွဲတာပါဘုရား’

‘ဝေဒနာနဲ့ ရုပ်မကွဲတာ၊ ဝေဒနာနဲ့ ရုပ်မကွဲတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဟော-ကိုယ်ပေါ်မှာ ပေါ်ပါတယ်၊ ကိုယ်နဲ့စပ်ပြီးပြတဲ့တရားမှာ သုခလည်းပဲ ပေါ်တယ်၊ ဒုက္ခလည်းပဲပေါ်တယ်၊ အဲဒီပေါ်တဲ့တရားလေးအပေါ်မှာ အာရုံ လေးပြုပြီးတော့မှ မိမိတို့တစ်တွေ ဖောက်ပြန်တဲ့ရုပ်နဲ့ ခံစားတဲ့ဝေဒနာကွဲ အောင် ခွဲနိုင်ရင် ရုပ်နာမ်သေချာပေါက်ရှင်းလိမ့်မယ်၊ အဲလိုရှင်းရင် ဘယ် အချိန်ပဲ ကြည့်ကြည့် အမြင်ကြည်တာက ဒီငြိသေချာ ပေါက်ပြုတ်မယ်၊ ဒီလိုဆိုရင် ဟောဒီအကြောင်းအကျိုးလေးကတော့ မြင်လိုက်တဲ့ခဏမှာ ဟေ့ မြင်စရာ အဆင်းကရုပ်၊ ဒီဘက်က မြင်သိစိတ်က နာမ်အကြောင်း အကျိုးရှိတယ်၊ ရုပ်နာမ်လေးတွေပေါ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ သဘောပေါက်

အောင် ရှင်းပေးလို့တော့ နားလည်သလိုရှိတယ်ပေါ့၊ တကယ်တမ်း တရား ထိုင်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်မှာစပ်ပြီး ပေါ်တဲ့တရားကို အများဆုံးရှုနေ ကြတယ်၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ ထင်ရှားတဲ့အရာကို မရှုဘူးလား၊ ရှုလား’

‘ရှုပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-အဲဒီလိုဆိုရင် ကိုယ်ပေါ်မှာ ထင်ရှားတဲ့အရာလေးကိုပဲ မီးမောင်းထိုးပြီးတော့ သူတော်စင်များကို ဒိဋ္ဌိလည်းဖြုတ်ပေးမယ်၊ အမြင်ရှင်း တဲ့ ဉာဏ်ကိုရောင်အောင်လို့ ရုပ်နဲ့ဝေဒနာလည်း ကွဲအောင် ခွဲနိုင်မယ်ဆိုရင် ယနေ့လာရောက်တရားနာရတာ အားထုတ်ရတာ ကျေးဇူးမကြီးဘူးလား’

‘ကြီးပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်မှာပြနေတဲ့တရား မိမိရဲ့ကိုယ်၊ ဒူးသော်လည်း ကောင်း၊ ပေါင်သော်လည်းကောင်း၊ ဒူးပဲထားလိုက်တော့၊ ဒူးပေါ်မှာနာတယ်၊ ဘယ်လိုပြောလိုက်’

‘ဒူးပေါ်မှာနာပါတယ်ဘုရား’

‘ဒူးမှာနာနေတယ်၊ အဲဒီနာတာကို ဟောသိတယ်၊ ဘယ်လိုတဲ့တုန်း’

‘သိပါတယ်ဘုရား’

‘ဒူးမှာနာတယ် သိတယ်၊ ဒါဖြင့် ဒူးမှာနာတယ်ဆိုတဲ့ ဟောဒီ တရား တစ်လုံးကို ကိုယ်မှာပြနေပြီ၊ အဲဒီနာမှုလေးတစ်ခု၊ ဒီနာမှုလေးကို ဘယ်သူ ကသိ’

‘နာမ်ကသိပါတယ်ဘုရား’

‘နာမ်က သိတယ်၊ စိတ်က သိတယ်ပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါတဲ့ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် စိတ်ကသိတဲ့အသိတစ်ခု၊ ဒီဘက်ကဒူးက နာတာကလည်း တစ်ခုပြထားပြီ၊ နာတာရယ် သိတာရယ် ပြောလိုက်ပါ’

‘နာတာရယ်၊ သိတာရယ်ပါတဲ့ဘုရား’

‘နာတာရယ်. . .’

‘သိတာရယ်ပါဘုရား’

‘ဟောဒီ နာတယ်ဆိုတဲ့တရားသည် မိမိတို့ရဲ့ကိုယ်ပေါ်မှာ မပြဘူး
လား’

‘ပြပါတယ်ဘုရား’

‘ကိုယ်ပေါ်မှာ ပြနေတဲ့ဒူးပေါ်မှာနာတဲ့သဘောသည် ဘာတရား’

‘ရုပ်တရားပါဘုရား’

‘ရုပ်တရား၊ သိမှုလေးက’

‘နာမ်တရားပါဘုရား’

‘ဘာနဲ့ဘာပေါ်တာ’

‘ရုပ်နဲ့နာမ်ပေါ်တာပါဘုရား’

‘ရုပ်နဲ့ နာမ်ပေါ်တာ၊ ဒါဖြင့် ရုပ် နာမ်ပေါ်တဲ့အခါမှာ မိမိတို့က
နာတယ်ဆိုတဲ့တရားအပေါ်မှာ ရုပ်ကိုရှုတယ်လို့ ပြောပေမယ့် ဟော-ဝေဒနာ
လုပ်ကြပြန်သည်၊ ဘာလုပ်ပြန်လဲ’

‘ဝေဒနာလုပ်ကြပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဝေဒနာဆိုတာကို ဟောဒီ နာတာရယ်၊ သိတာရယ်မှာ
ရှာတော့မယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒူးက မနာဘူးလား’

‘နာပါတယ်ဘုရား’

‘သိကော မသိဘူးလား’

‘သိပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ... ရုပ်နဲ့နာမ်တော့ပေါ်သွားပြီ၊ အဲဒီမှာ ဝေဒနာရှုကွက်ကြည့်ရအောင် ဝေဒနာရှုကွက်ကြည့်မယ်ဆိုတော့ ဝေဒနာဆိုတဲ့ တရားကိုအခုရှုမယ်၊ နာတယ်ဆိုတဲ့ တရားရယ်၊ သိတယ်ဆိုတဲ့တရားရယ် နှစ်မျိုးမရှိဘူးလား’

‘ရှုပါတယ်ဘုရား’

‘အဲတော့ ဝေဒနာကိုရှုကြည့် နာတာနဲ့ သိတာ ဘယ်ထဲမှာပါ၊ တစ်ပွဲလုံး ငြိမ်သွားတာကိုက မသိလို့ပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါတဲ့ဘုရား’

‘တရားတော့မရှုဘူးလား’

‘ရှုပါတယ်ဘုရား’

‘ကိုယ်ကျိုးတော့ နည်းတော့မှာပဲ တကယ်မသိဘူးလား၊ ဟ-ဒုက္ခရောက်ကုန်ပြီ၊ ဘယ်လိုတွေဖြစ်ကုန်ကြတုန်း တရားမရှုဘူးလား’

‘ရှုပါတယ်ဘုရား’

‘ဝေဒနာမရှုဘူးလား’

‘ရှုပါတယ်ဘုရား’

‘အခုပြောနေပြီနာတာရယ်၊ သိတာရယ် ဘယ်ထဲမှာပါတုန်း’

‘ရုပ်နာမ်ထဲမှာ ပါပါတယ်ဘုရား’

‘သေချာပြောနော် ရောမပြောနဲ့၊ ဝေဒနာကို မရှုဘူးလား၊ ရှုလား’

‘ရှုပါတယ်ဘုရား’

‘ဟဲ့-ဒါကျတော့လည်း မြိုင်သားပဲ ရှုပါတယ်ဘုရား၊ အခုနာတာကလည်း မပြဘူးလား’

‘ပြပါတယ်ဘုရား’

‘နာတာကိုကောမသိဘူးလား’

‘သိပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် ဝေဒနာကို ရှုစမ်းပါ နာတဲ့ထဲရှုမလား၊ သိတဲ့ထဲရှုမလား’

‘သိတဲ့ထဲရှုမှာပါဘုရား’

‘ဘယ်မှာ’

‘သိတဲ့ထဲရှုမှာပါဘုရား’

‘သေချာသွားပြီပေါ့နော်၊ မပိုင်ကြပါဘူး၊ တကယ်တမ်းရှုဆိုရင် နာတာကို ပေရှုနေကြတယ်၊ ဘယ်လိုပြောတတ်လဲမေးတော့ ဩော်. . တရား ရှုရတာ တစ်ချိန်လုံးနာတာများ နှိပ်စက်ရင် ငါ့ဝေဒနာ နှိပ်စက်လိုက်တာ တရားရှုလို့ မကောင်းဘူး၊ ဟော-ပြောပြီ၊ သက်တောင့် သက်သာလေးများ ရှုလို့ပြီးသွားမယ်ဆိုရင် အိုတစ်ချိန်လုံး ကောင်းလိုက်တာ ဝေဒနာမပေါ်ဘူး၊ ဟော မပြောဘူးလား၊ ပြောလား’

‘ပြောပါတယ်ဘုရား’

‘ဝေဒနာသိတယ်ပေါ့ သိလား၊ အခုမှ ခေါင်းတယမ်းယမ်း လုပ်မနေ နဲ့၊ တရားတော့ ရှုနေကြတယ် ဘာရှုလို့ရှုမှန်းမသိဘူး၊ အဲတော့ နာတယ်ဆိုတဲ့ တရားကို ကိုယ်က အာရုံပြုပြီးတော့ ကိုယ်ပေါ်မှာနာတာများ တစ်ချိန်လုံး နှိပ်စက်သွားရင် ရှုမဲ့ပြီးတော့ ပြီးသွားတယ်၊ ဩော်-ငါတရား ထိုင်ရတာ ဒီအချိန် မကောင်းဘူးကွ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲမေးတော့ ဝေဒနာနှိပ်စက်လို့၊ ဘာကိုပြောတာလဲ၊ နာတာကိုပြောနေတာ၊ ကဲ-တရားထိုင်လိုက်လို့ ဇိမ်လေး ကျပြီး ကောင်းသွားရင် နာတာလေးတောင် သိပ်မသိလိုက်ဘူး၊ တစ်ချိန် ကုန်လို့ ကုန်သွားမှန်းတောင် မသိလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အို-ထိုင်လို့ကောင်း လိုက်တာ ဝေဒနာတောင် မပေါ်ဘူး၊ မပြောဘူးလား ပြောလား’

‘ပြောပါတယ်ဘုရား’

‘သူတိုင်လို့ ကောင်းတယ်ဆိုတာ နာတာ မနာတာကို သတ်မှတ်
နေတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ရှင်းပြီလား’

‘ရှင်းပါတယ်ဘုရား’

‘ဘာတွေရှင်းလဲ၊ ဘာမှမရှင်းသေးဘဲနဲ့ လျှောက်ပြောနေကြတယ်၊
ဦးမှာနာတယ်၊ ဟောသိပြီ၊ အဲ-သိလိုက်တဲ့အချိန်အခါမှာဘယ်သူကသိ’

‘စိတ်ကသိပါတယ်ဘုရား’

‘စိတ်ကသိတယ်ပေါ့နော်၊ အဲတော့ စိတ်ဖြစ်တိုင်း စိတ်ဖြစ်တိုင်းမှာ
မှတ်ထားပါတဲ့၊ ဖဿရယ်၊ ဝေဒနာရယ်၊ သညာရယ်၊ စေတနာရယ်၊
ဧကဂ္ဂတာရယ်၊ ဇီဝိတိန္ဒြေရယ်၊ မနသိကာရရယ်ဆိုတဲ့ စေတသိက် (၇)လုံးဟာ
အမြဲတမ်းယှဉ်တယ်၊ စိတ်ဖြစ်တိုင်း စိတ်ဖြစ်တိုင်းမှာ သဗ္ဗစိတ္တ သာဓာရဏ
စေတသိက်ဆိုတဲ့ (၇)လုံး အမြဲတမ်းပါတယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် စိတ်ဖြစ်ရင်
စေတသိက် ဘယ်နှစ်လုံးပါလဲ’

‘(၇) လုံး ပါပါတယ်ဘုရား’

‘အမြဲယှဉ်တယ်လို့ မှတ်ထားနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီလို အမြဲယှဉ်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဟောဒီ ဝေဒနာဆိုတာ
ကောမပါဘူးလား’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘ဖဿ၊ ဝေဒနာ ပါသွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သညာကော မပါဘူးလား’

‘ပါ ပါတယ်ဘုရား’

‘ပါတယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် မိမိတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ စိတ်ဖြစ်တဲ့အခါမှာ ယှဉ်ဖော် ယှဉ်ဖက် ဝေဒနာပါတယ်၊ ယှဉ်ဖော်ယှဉ်ဖက် သညာပါတယ်၊ ဖဿတို့၊ စေတနာတို့၊ ဧကဂ္ဂတာတို့၊ ဇီဝိတိန္ဒြေတို့၊ မနသိကာရတို့ကော မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒါဆိုရင် သင်္ခါရလည်း ပါသွားပြီ၊ ဒါဖြင့်ရင် စိတ်ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းမှာ ဝေဒနာပါတယ်၊ သညာပါတယ်၊ သင်္ခါရပါတယ်၊ ဒီလိုဆိုရင် နာတဲ့ထဲမှာ ဝေဒနာပါလား၊ သိတဲ့ထဲမှာပါလား’

‘သိတဲ့ထဲမှာပါ ပါတယ်ဘုရား’

‘ဘယ်ထဲပါသွားပြီလဲ’

‘သိတဲ့ထဲမှာ ပါပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီလောက်ပြတာတောင် မဖြေတတ်ရင်လည်း မတတ်နိုင်တော့ဘူး နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဟောဒီ စိတ်ထဲမှာကို ပြနေပါပြီ၊ ယှဉ်ဖော်ယှဉ်ဖက် ဝေဒနာပါတယ်၊ သညာပါတယ်၊ သင်္ခါရပါတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ စိတ်ဖြစ်တိုင်း စိတ်ဖြစ်တိုင်းမှာ နာမိခန္ဓာ (၄) ပါးပေါ်တယ်၊ နာတာကို သိတဲ့နေရာမှာ အဲဒီနာတာကို ခံစားတဲ့ ဝေဒနာစိတ်မှာပေါ်တယ်၊ ဟောဒီ နာတာလေးကို မှတ်သားတဲ့ သညာ စိတ်မှာပေါ်တယ်၊ ဒီနာမှုလေးပေါ်မှာ ကြည့်နိုင်အောင် ပြုပြင်ပေးတဲ့ သင်္ခါရ စိတ်မှာပေါ်တယ်၊ စေတသိက် ဘယ်မှာပေါ်လဲမေးရင် စိတ်မှာပေါ်တယ်၊ အဲဒီလိုဆိုရင် ဝေဒနာသည် ဘယ်နေရာယူလဲမေးရင် စိတ်မှာနေရာ

ယူတယ်၊ ဘယ်မှာနေရာယူလဲ'

'စိတ်မှာနေရာယူပါတယ်ဘုရား'

'နာတယ်ဆိုတဲ့တရားရယ်၊ ဒီဘက်ကခံစားတဲ့တရားရယ် ကွဲသွားပြီနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'နာတယ်ဆိုတဲ့တရားကို ခူးမှာပြထားတယ်၊ အဲဒီ နာတာသည် ခူးမှာပေါ်တဲ့နာသဘော၊ ဒီဘက်ကသိတဲ့ သဘောလေးက စိတ်ကသိနေတာ၊ အဲဒီ သိစိတ်ထဲမှာ ဟောဒီ နာတာကို ခံစားတဲ့ဝေဒနာ ပါ၊ မပါ'

'ပါပါတယ်ဘုရား'

'ဒါဖြင့်ရင် ခံစားတဲ့ဝေဒနာ ဘယ်မှာပေါ်'

'စိတ်မှာပေါ်ပါတယ်ဘုရား'

'ဝေဒနာရှုတော့ ဘယ်မှာကြည့်'

'စိတ်မှာကြည့်ရပါတယ်ဘုရား'

'နာတာသွားကြည့်နေကြတာ၊ ဘယ်မှာသွားကြည့်တာတုန်း'

'နာတာသွားကြည့်နေတာပါဘုရား'

'နာတာသွားကြည့်ပြီး ဝေဒနာနှိပ်စက်လိုက်တာ ငါ့ရှုလို့မကောင်းဘူး၊ တစ်ခါထပ်ပြီးတော့မှ အဲဒီနာတာကို မတွေ့တော့တဲ့အခါ သက်တောင့်သက်သာနဲ့ရှုရရင် ငါ ဝေဒနာတောင်မပေါ်ဘူးလုပ်တယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် ဝေဒနာသည် စိတ်ဖြစ်တိုင်းဖြစ်သည်၊ ဝေဒနာသည်'

'စိတ်ဖြစ်တိုင်းဖြစ်ပါတယ်ဘုရား'

'ဒါကြောင့်မို့လို့ မိမိတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ ဟောဒီစိတ်ရှိရင် ခံစားမှု ဝေဒနာကိုရှိတယ်၊ စိတ်ရှိရင်'

'ခံစားမှုဝေဒနာရှိပါတယ်ဘုရား'

‘ယနေ့ တရားအားထုတ်ကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဝေဒနာကုန်အောင် လိုက်
လိုက်ဆိုတာ မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ဝေဒနာကုန်အောင်ကော လိုက်ဖူးလား’

‘မလိုက်ဖူးပါဘူးဘုရား’

‘လိုက်ဖူးကြပါတယ်၊ ဝေဒနာကုန်အောင်ကော မရှုဘူးလား၊ အခုမှ
အ၊မနေကြနဲ့နော်၊ နဂိုတုန်းကတော့ ဝေဒနာကုန်အောင်လိုက်ဆိုတော့
လိုက်လိုက်ကြတာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေရင်သေပစေဆိုပြီးတော့ ကြိတ်မှိတ်
ပြီးတော့ အို-ရှုံ့မဲ့နေတာ ကင်မရာနဲ့ရိုက်ထားရင်တော့ သိသာတယ် ပေရှုဆို
ရှုတာပဲ၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ သဘောမပေါက်ဘဲနဲ့ ရှုနေရင် အဲဒီ ဝေဒနာအပေါ်
မှာ နားမလည်ဘဲနဲ့ရှုလို့ ဒေါသ ကိလေသာတွေ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်ကြတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကြိတ်မနိုင်ခဲမရနဲ့ ရှုမှတော့ ဒေါသမလာဘူးလား’

‘လာပါတယ်ဘုရား’

‘ရှုရမှာက ကိလေသာနဲ့လား ဉာဏ်နဲ့လား’

‘ဉာဏ်နဲ့ပါဘုရား’

‘အဲဒါတွေပြောရင် ပြီးမှာတောင် မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့လို့
သဘောလေးပဲပြောတော့မယ်နော်၊ နက်ဖြန်မှအကျယ်ချဲ့မှာပေါ့ဟုတ်လား’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီတော့ ရုပ်နဲ့ဝေဒနာလေးကို ပြန်ခွဲပေးမယ်၊ မိမိတို့ ဒူးမှာပေါ်တဲ့
နာသဘောလေးသည် ရုပ်တရား၊ နာမ်သဘောသည် ဘာတရား’

‘ရုပ်တရားပါဘုရား’

‘အဲဒီနာမူလေးကို အာရုံပြုပြီးခံစားတာက’

‘နာမ်တရားပါဘုရား’

‘ဝေဒနာပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နာမ်တော့နာမ်ပါပဲ သီးခြားလေးသိစေချင်လို့ပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဆိုရင် ဝေဒနာဆိုတဲ့တရားသည် စိတ်မှာပေါ်တယ်၊ စိတ်ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တယ်လို့မှတ်ထားလိုက်ပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခု ဟောဒီဦးမှာ နာတဲ့သဘော အာရုံလေးပြုပြီးတော့ မိမိဦးမှာ နာတယ်၊ အဲဒီနာတာကို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်က အာရုံပြုတာချင်း မတူကြဘူး၊ မတူဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဦးနာတဲ့နေရာမှာ အလေ့အကျင့်မရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ (၁၅) မိနစ်လောက် ထိုင်လိုက်ပြီဆိုရင် မခံနိုင်တော့ဘူး၊ အလေ့အကျင့် ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ခံသာတယ်၊ ဉာဏ်ရောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဖြစ်ပျက် တန်းမြင်တယ်၊ ဘယ်နှစ်မျိုး ပြောလိုက်တုန်း’

‘၃-မျိုးပါဘုရား’

‘ဦးမှာနာတဲ့တရားကို ဒုက္ခဝေဒနာတစ်လုံးတည်း လုပ်နေကြတဲ့ အတွက်ကြောင့်မို့လို့ အခုရှင်းပေးတော့မယ်၊ ဦးမှာနာတယ် ဆိုတဲ့နေရာမှာ မခံသာရင် ဒုက္ခ၊ မခံသာရင်’

‘ဒုက္ခပါဘုရား’

‘အဲဒီနာမူလေးကို ခံသာလို့ သက်တောင့်သက်သာနဲ့ ရှုနိုင်ရင်သူခါ

နာတာသည် မခံသာရင်'

‘ဒုက္ခပါဘုရား’

‘ခံသာရင်’

‘သုခပါဘုရား’

‘အဲဒီ နာသဘောလေးကို ဖောက်ပြန်တဲ့အနေနဲ့ ဖြစ်ပျက်ကို တန်းမြင်ရင် ဒုက္ခဘက်ကော အာရုံပြုလား’

‘မပြုပါဘူးဘုရား’

‘သုခဘက်ကော အာရုံပြုလား’

‘မပြုပါဘူးဘုရား’

‘ဒုက္ခ၊ သုခလွတ်နေတယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီထိလည်း သဘောပေါက်တယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် နာတာကို မခံသာတာကဒုက္ခ၊ အဲဒီအာရုံကို ပြုပြီး ခံစား တာက ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခနဲ့ဝေဒနာနဲ့ပေါင်း’

‘ဒုက္ခဝေဒနာပါဘုရား’

‘တစ်လုံးရသွားပြီ ဟောဒီနာတာလေးခံသာတယ်၊ အဲဒီခံသာတာကို သုခလို့ မှတ်လိုက်ပြီ၊ ဒါဖြင့် သုခအာရုံလေးကို ဘယ်သူကခံစား’

‘ဝေဒနာကခံစားပါတယ်ဘုရား’

‘သုခနဲ့ဝေဒနာနဲ့တွဲလိုက်’

‘သုခဝေဒနာပါဘုရား’

‘သုခဝေဒနာ ဖိမိတို့ရဲ့ သန္တာန်မှာ ဒုက္ခကို အာရုံပြုလိုက်တာက မခံသာတဲ့အချိန်လေး၊ သုခကို အာရုံပြုလိုက်တာက ခံသာတဲ့အချိန်လေး၊ အဲဒီ

ခံသာတဲ့ အာရုံကိုပြုတုန်းမှာ ခံစားတာက ဝေဒနာကခံစားတယ်၊ ပေါ်တာက သုခ၊ ဒုက္ခကိုခံစားတော့ ဒုက္ခကပြတာကဒုက္ခ အာရုံခံစားတာက ဝေဒနာ၊ ဟော-ခံစားတာက ခံစားတဲ့အလုပ်၊ ဒီဘက်ကပြတဲ့အာရုံကလည်း ပြတဲ့ အလုပ်၊ အဲဒီနှစ်ခုကို မရှင်းတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ရောထွေးနေကြတယ်၊ အဲဒီဒုက္ခအာရုံသည် ဘယ်မှာပေါ်လဲမေးရင် ကိုယ်မှာပေါ်တယ်၊ ဟော-ခံစားတဲ့ ဝေဒနာလေးနဲ့ တွဲလိုက်တော့ ဒုက္ခဝေဒနာကိုယ်မှာပေါ်တယ်လို့ သင်ပေး လိုက်ကော၊ အဲလိုသင်ပေးလိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့် မိမိတို့ဒုက္ခဝေဒနာဆိုရင် ဟောဒီနာမ်ဓမ္မပေါ်မှာ ဒေါမနဿကို ရှုရကောင်းမှန်းမသိတော့ဘူး၊ နာတာ ကိုပဲ ဒုက္ခဝေဒနာ တစ်လုံးတည်းလုပ်ပြီး ရှုတော့တာပဲ၊ အဲလိုရှုတဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေသည် ရုပ်ပေါ်မှာတင်ပြီး ဝေဒနာလုပ်ရှုတဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ ရုပ်နဲ့ဝေဒနာကွဲကိုမကွဲခဲ့ဘူး၊ အခုဒီသဘောလေးကို ပြောတော့ မယ်နော်၊ မခံသာတဲ့ အာရုံဒူးမှာပေါ်တဲ့နာမူ အဲဒီနာမူသည် မခံသာရင်ဒုက္ခ၊ ခံစားတာက'

‘ဝေဒနာပါဘုရား’

‘ပေါင်းလိုက်စမ်းပါ’

‘ဒုက္ခဝေဒနာပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် ဒုက္ခသည် ဝေဒနာလား၊ ဝေဒနာသည် ဒုက္ခလား’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘ဒါကွဲပစေနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒုက္ခသည် ဝေဒနာလားလို့မေးရင် မဟုတ်ဘူး၊ ဝေဒနာသည် ဒုက္ခလားမေးရင်’

‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

‘ဒုက္ခဆိုတာကအာရုံ ဒုက္ခဆိုတာက’

‘အာရုံပါဘုရား’

‘ခံစားမှ’

‘ဝေဒနာပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ခံစားတာက ဝေဒနာ ဟောဒီဘက်က မခံသာတဲ့အာရုံလေးက ဒုက္ခ၊ ခံသာတဲ့အာရုံလေးက’

‘သုခပါဘုရား’

‘အဲဒီအာရုံလေးတွေသည် ဒုက္ခအာရုံလည်းဖောက်ပြန်တဲ့ရုပ်၊ ဟောသုခအာရုံလေးလည်း ဖောက်ပြန်တဲ့ရုပ်၊ ဒါဖြင့်ရုပ်တရားနဲ့ဝေဒနာ ကွဲမသွားဘူးလား’

‘ကွဲသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါကြောင့်မို့လို့ သူတော်စင်များကို သေချာ နားလည်အောင် ပြောရင် ကိုယ်နဲ့စပ်ပြီးပေါ်သမျှ ရုပ်၊ စိတ်နဲ့စပ်ပြီးပေါ်သမျှ’

‘နာမ်ပါဘုရား’

‘ရုပ်နဲ့နာမ်ကွဲပစေရော် မရောထွေးစေပါနဲ့၊ မိမိတို့က မခံသာတဲ့ အာရုံက ဒုက္ခအာရုံ၊ နာတာကြီးကိုပြုလို့ သူ့ကိုမရှုနိုင်ရင် ဟောဝေဒနာကို ရှုချင်ရင် ဒေါမနဿကိုကြည့် စိတ်မှာပေါ်နေတယ်၊ အဲဒီစိတ်မှာပေါ်နေတဲ့ ဒေါမနဿလေးကို ရှုတဲ့နေရာမှာ မရှုတတ်ဘူးဆိုရင် ဒီဘက်မှာဒေါသ လာသည်၊ ဘာလာတုန်း’

‘ဒေါသလာပါတယ်ဘုရား’

‘ဒေါသလာတယ် ဆိုကတည်းကိုက ငါ့ဦးကြီးနာလိုက်တာ မခံနိုင်ဘူး၊ မခံနိုင်ဘူးဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိကောမပါဘူးလား’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီဘက်က ဒေါသလာတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်တော့ ဒေါသကိလေသာကလာတော့ မြန်မြန်သက်သာချင်တဲ့ တဏှာကြီး ကော မချည်ဘူးလား’

‘ချည်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် လည်ပတ်, ပတ်လိုက် ကြီးချည်လိုက်၊ လည်ပတ် , ပတ် လိုက် ကြီးချည်လိုက်နဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒုက္ခဝေဒနာကြားထဲမှာ ဘာလုပ်နေတာတုန်း’

‘ကြီးချည်နေတာပါဘုရား’

‘ရှင်းပြီလား’

‘ရှင်းပါပြီဘုရား’

‘ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တိုင်း၊ ပေါ်တိုင်းမှာ ကြိတ်မနိုင်ခဲမရနဲ့ တွန့်လိမ် ပြီးတော့ မျက်လုံးလေး ကလည်ကလည်နဲ့ ဆရာအလစ်မှာလည်း နာရီများ စေ့ပြီလားတဲ့ ဖွင့်ကြည့်ရသေးတယ်၊ အဲဒါဘာလုပ်တာလဲ’

‘ကြီးချည်တာပါဘုရား’

‘လည်ပတ်တပ်လိုက် ကြီးချည်လိုက်၊ လည်ပတ်တပ်လိုက် ကြီးချည် လိုက်နဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ပြုတ်တော့မလား’

‘မပြုတ်တော့ပါဘူးဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင်ပေါ်လာတဲ့အာရုံလေးသည် ဩော်-ကိုယ်မှာပေါ် ကိုယ် မှာ ချုပ်နေပါလား၊ ဟောဒီ ခံစားတာကလည်း ဝေဒနာ၊ သူ့အလုပ်သူ လုပ်နေတာ ရုပ်ကလည်း သူ့အလုပ်သူလုပ်နေတာ၊ သူ့အလုပ်သူလုပ်တာကို ထိုင်ကြည့်နေတာက ဉာဏ်အလုပ်၊ အဲဒီဉာဏ်အလုပ်က သူ့အလုပ်ကို သူ့ကြည့်ရင် ရုပ်ကလည်းဖောက်ပြန်လိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ ဝေဒနာကလေး’

ခံစားလိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ ဟောဒီ ဉာဏ်လေးကသာလိုက် ဒီပုဂ္ဂိုလ်သည် အမှန်ကိုသိတဲ့အတွက် လည်ပတ်ပြုတ် မပြုတ်'

'ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား'

'ကဲ-ဖြစ်ပျက်ကို မြင်နေတာက ဝေဒနာဆိုတာလည်း ခန္ဓာနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ရုပ်ဆိုတာလည်း ခန္ဓာ၊ ဒီခန္ဓာလေးသည်ပင် ဖြစ်ပြီးပျက်နေတာကို ပြနေတဲ့အတွက် ဟော-ခန္ဓာဆိုတာက ချည်တိုင် ပျက်နေ ပျက်နေတော့ ကျိုးမနေဘူးလား'

'ကျိုးနေပါတယ်ဘုရား'

'ဒါဖြင့်ရင် ရုပ်တရားနဲ့ အနိစ္စကိုမြင်ရင် ချည်တိုင်ကျိုးတယ်၊ နာမ် တရားရဲ့ အနိစ္စကိုမြင်ရင် ချည်တိုင်ကျိုးတယ်၊ အဲဒီကျိုးအောင်လို့ ဘယ်သူက ချိုးလဲလို့မေးရင် ဉာဏ်ရှင်းသွားပြီလား'

'ရှင်းပါပြီဘုရား'

'သူခဝေဒနာလေးပေါ်ပြန်တယ်၊ အာရုံနဲ့ဟောဒီခံစားမှုကို မကွဲတဲ့ အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဩော်-သူခဝေဒနာလေးလည်း ပေါ်လည်းပေါ်ရော သူတော်စင်များက ဒီဒုက္ခဝေဒနာမှာ ကြိတ်မှိတ်ခံခဲ့ရတာကို ခံခဲ့ရပြီးတော့ ဝေဒနာကုန်အောင်လိုက်ဆိုတော့ လိုက်ပစ်လိုက်တာ နာတာကုန်အောင်လိုက် ဆိုတော့ လိုက်ပစ်လိုက်တော့၊ အဆုံးစွန်ဆုံးနာ ပြီးသွားရင် ရုတ်ခနဲလည်းပဲ ချုပ်သွားရော တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဖြိုးခနဲ ဖျင်းခနဲနဲ့ အေးစိမ့်သွားလောက် အောင် သက်သာသွားတဲ့သဘော အစားထိုးတာကို သုခရှုရကောင်းမှန်း မသိဘဲ ပျော်သွားကြတော့ တဏှာမလာဘူးလား'

'လာပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ကြိုးချည်၊ မချည်'

'ချည်ပါတယ်ဘုရား'

‘အမှန်မြင်လို့လား မမြင်လို့လား’

‘မမြင်လို့ပါဘုရား’

‘လည်ပတ်ကော ဖြုတ်လား တပ်လိုက်လား’

‘တပ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ချည်တိုင်ပတ်ပြေးသွားပြီ၊ တဏှာလာရင် ဥပါဒါန်ကံ သွားပြီလေ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သွားရင်တခြားလား ပတ်ပြေးနေတာလား’

‘ပတ်ပြေးနေတာပါဘုရား’

‘ဟော-တရားရှုရင်း ပတ်ပြေးတာတော်ပဲ၊မလား’

‘မတော်ပါဘူးဘုရား’

‘ဒါသေချာ အာရုံပြုနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သူခအာရုံဆိုတာကလည်းပဲ သက်တောင့်သက်သာ အစားထိုးသွား
တဲ့ ရုပ်တရားရဲ့ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတာကို မြင်အောင်ကြည့်ရင် ရုပ်
အလုပ်လုပ်တာ မမြင်ဘူးလား’

‘မြင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဟော-အာရုံလေးကလည်းခံစားနေတာကို ဝေဒနာဉာဏ်လှည့်
လိုက်ရင် သူ့ခံစားမှုကလည်း ခံစားလိုက် ပျက်လိုက်၊ ခံစားလိုက် ပျက်လိုက်နဲ့
ဉာဏ်ကသာမြင်ရင် ဝေဒနာက္ခန္ဓာရဲ့အပျက်၊ ရူပက္ခန္ဓာရဲ့အပျက် ဒါကိုမြင်နေ
ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ချည်တိုင်ကျိုးတာတွေ့သွားပြီ၊ ချည်တိုင်ကျိုးတာ တွေ့ပြီဆိုရင်
ကြိုးချည်လို့ရအုံးမလား’

‘မရတော့ပါဘူးဘုရား’

‘လည်ပတ်ကော တပ်လို့ရအုံးမလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘အဲဒါသည်ပင် ဘာကြောင့်လဲမေးတော့ ခန္ဓာအပေါ်မှာ ဉာဏ်ရှင်း
မှ သဘောပေါက်လား’

‘ပေါက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါကြောင့်မို့လို့ ပေါ်လာတဲ့တရားတွေမှာ ကိုယ်နဲ့စပ်ပြီးပေါ်ရင်’

‘ရုပ်တရားပါဘုရား’

‘စိတ်နဲ့စပ်ပြီးပေါ်ရင်’

‘နာမ်တရားပါဘုရား’

‘အဲဒါကိုမသိရင် ရှုပ်ထွေးသွားတာက ဒုက္ခတရားတွေပေါ်တိုင်း
ပေါ်တိုင်းမှာ ဒေါသလိုက်တော့မယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သုခတရားတွေ လာတိုင်း လာတိုင်းမှာ တဏှာလိုက်တော့မယ်၊
အဲဒီလိုလိုက်ပြီဆိုရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ချည်တိုင်ပတ်ပြေးနေတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒုက္ခအာရုံပေါ်လည်း ကိုယ်မှာပေါ် ကိုယ်မှာချုပ်တာ၊ သုခအာရုံ
ပေါ်လည်း ကိုယ်မှာပေါ်ကိုယ်မှာချုပ်တာ၊ အဲဒါကို မိမိတို့က ဟောဒီတရား
လေးဟာ ဖောက်ပြန်လိုက် ပျက်စီးလိုက်လို့ အမြင်လေးသာရှင်းလိုက် မိမိရဲ့
သန္တာန်မှာ နာတာလည်းပဲ ဘယ်လောက်ကြီးကြီး ဖောက်ပြန်လိုက် ပျက်စီး
လိုက်၊ ဘယ်လောက်ပဲသေးသေး ဖောက်ပြန်လိုက် ပျက်စီးလိုက် အဲဒါဆိုရင်
ရုပ်သဘောရဲ့အမှန်ကို မသိသွားဘူးလား’

‘သိသွားပါတယ်ဘုရား’

‘သိသွားတဲ့အချိန်လေးသည် သုခဘက်လည်းမရောက်၊ ဒုက္ခဘက်
လည်းမရောက် ဖြစ်တာပျက်တာ တန်းမြင်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့

သန္တာန်မှာ ဟော-ဖောက်ပြန်လိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ ခံစားလိုက် ပျက်စီးလိုက်
ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် ဉာဏ်ကရောက်သွားရင် အပျက် မြင် မမြင်'

'မြင်ပါတယ်ဘုရား'

'ဒါကြောင့် -

“ရုပ်နာမ်အနိစ္စ၊ မြင်လေက၊ ခန္ဓာချည်တိုင်ကျိုးလေသည်”

'အခု ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်မှာ သဠာယတနဆိုတဲ့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊
လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ခြောက်နေရာမှာ ကိုယ်ပေါ်မှာပြသွားတဲ့ ဖောက်ပြန်ပြနေတဲ့
မခံသာတဲ့ အာရုံ၊ ခံသာတဲ့အာရုံ၊ မခံသာတာ ခံသာတာ လွတ်နေတဲ့အာရုံ
ဒီအာရုံတွေပေါ်မှာ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတာကို ဉာဏ်ကလိုက်မယ်ဆိုရင်
ဖြစ်ပျက်အနိစ္စကို မမြင်ဘူးလား'

'မြင်ပါတယ်ဘုရား'

'ဘယ်သူဖြစ်ပျက်လဲမေးရင် ခန္ဓာဖြစ်ပျက်၊ ဒါဖြင့် ခန္ဓာဖြစ်ပျက်
ကိုမြင်ရင် ချည်တိုင်ကျိုးတယ်လို့မှတ်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'အဲဒီလို ချည်တိုင်ကျိုးနေတယ်ဆိုရင် ဟောဒီ... ဉာဏ်က တဏှာ
ကို ပယ် မပယ်'

'ပယ်ပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒီတဏှာကို ပယ်တာသည်ပင် ကျိုးပြတ်နေတယ်လို့မှတ်နော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'အဲဒီလို ကျိုးပြတ်ရတာသည် တခြားလား အမှန်မြင်လို့လား'

'အမှန်မြင်လို့ပါဘုရား'

'ဒီလိုဆိုရင် ချည်တိုင်ကို ကျိုးတယ်၊ ကျိုးတယ်ဆိုတာက ရုပ်ကို
ပရမတ်ရောက်အောင်၊ နာမ်ကို ပရမတ်ရောက်အောင် သဘောရှင်းပြီး
မြင်လိုက်တဲ့ အသိဉာဏ်က ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ အပျက်ကိုမြင်တဲ့အတွက်ကြောင့်

မို့လို့ ဩော်-အမှန်တရားကိုသိသွားရင် ဒိဋ္ဌိလည်ပတ်ကော တပ်သေးလား'

'မတပ်တော့ပါဘူးဘုရား'

'ဒါကြောင့် တစ်ဆင့်တက်ရမှာက-

“ချည်တိုင်ကျိုးပြီး၊ ငါဒိဋ္ဌိ၊ မရှိလည်ပတ်ပြုတ်လေသည်”

'အခုမိမိတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ ဝူးကနာတယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ နာတာလေးက ဖောက်ပြန်လိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ ဖောက်ပြန်လိုက် ပျက်စီးလိုက်ဆိုတော့ ဝူးပါသေးလား'

'မပါပါဘူးဘုရား'

'ဉာဏ်အောက်မှာပျက်တာကို မြင်နေရင် ဝူးပျောက်နေပြီနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'အခုတော့ ငါ့ဝူးကြီးနာလိုက်တာဆိုရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်သည် နာတဲ့ သဘောပေါ်မှာ ဉာဏ်မရောက်တဲ့အတွက် ငါ ဝင်မရောသွားဘူးလား'

'ရောသွားပါတယ်ဘုရား'

'ရုပ်ကို ငါလုပ်တဲ့အတွက် ငါမခံနိုင်ဘူးဆိုတော့ ဟော-ဝေဒနာကို လည်း ငါမလုပ်ဘူးလား'

'လုပ်ပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် လည်ပတ်အကြိမ်ကြိမ်တပ်နေတာ'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ဖြစ်ပျက်ကို မမြင်တဲ့အတွက် ခန္ဓာချည်တိုင်ကော ကျိုးသလား'

'မကျိုးပါဘူးဘုရား'

'အဲတော့ ဒေါသနဲ့ပတ်ပြေးလိုက်၊ လောဘနဲ့ပတ်ပြေးလိုက်ဆိုတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ် ပတ်ပြေးနေတာသည်ပင် ချည်တိုင်ဝပ်နေတော့မှာနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

‘အခုတော့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မတွေရဲ့သဘောကို ဉာဏ်ကလိုက်တဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ ဝေဒနာပေါ်လည်းအပျက်၊ ရုပ်တရားလေးတွေပေါ်လည်းပဲ အပျက်၊ ဒါကို မြင်တဲ့အတွက် ချည်တိုင်ကျိုးတာကိုမြင်ရင် အမှန်တရားကို မြင်တဲ့အတွက် လည်ပတ်ကော မပြုတ်ဘူးလား’

‘ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘လည်ပတ်ပြုတ်ရင် ချည်တိုင်ကျိုးရင် ကြီးချည်လို့ရသေးလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘ဒါကြောင့် -

“လည်ပတ်ပြုတ်ဘိ၊ ငါ့ဟာသိ၊ မရှိတော့ကြီးပြတ်သည်”

‘ကဲ-ကြီးကော မပြတ်ဘူးလား’

‘ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကြီးလည်းပြတ်ပြီ၊ လည်ပတ်လည်းပြုတ်ပြီ၊ ချည်တိုင်လည်းကျိုး မှတော့ ဘယ်နေရာ သွားချည်အုံးမလဲ’

‘မချည်တော့ပါဘူးဘုရား’

‘ချည်စရာအကြောင်းမရှိတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဝပ်စရာချည်တိုင် ကောပေါ်ပါအုံးမလား’

‘မပေါ်တော့ပါဘူးဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် တန်ဖိုးရှိသွားတာက ကြီးလည်းပြတ်တယ်၊ ချည်တိုင် လည်း ကျိုးတယ်၊ လည်ပတ်လည်းပြုတ်သွားမှတော့ နောက်ထပ်ချည်တိုင်ဝပ် စရာ အကြောင်းမရှိတော့ဘူး၊ အဲဒါက ခန္ဓာမပေါ်တဲ့ ဒုက္ခသိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန်ကို ပြသွားတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ချည်တိုင်ကျိုးရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်မရောက်’

‘ရောက်ပါတယ်ဘုရား’

‘လည်ပတ်ပြုတ်ရင်လည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်မရောက်’

‘ရောက်ပါတယ်ဘုရား’

‘တဏှာကြီးပြတ်ရင်လည်း’

‘ရောက်ပါတယ်ဘုရား’

‘နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ရတာသည် ယနေ့သူတော်စင်များ ခန္ဓာအကြောင်း သိမှနေော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဪ... ငါတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ သံသရာတစ်လျှောက်လုံးက အဝိဇ္ဇာ တဏှာလက်ချက်နဲ့ဟေ့ အမှောင်ဖုံးပြီးတော့ လျှောက်လှမ်းခဲ့ရသမျှသည် ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်ကိုပဲ အဖြစ်ဆိုးနဲ့ကြုံခဲ့ရတာ ဘုရား ဟောပေးတဲ့တရားတွေကို ယနေ့ တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် သံဃာတော်အရှင်မြတ် တွေက စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းလာပြီး ဟောပေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဉာဏ်ရောက်အောင် ပွင့်သွားပြီဆိုတော့ အမှန်ရှိတဲ့တရားလေးတွေပေါ်မှာ ဟော-ရုပ်နဲ့ဝေဒနာကော မကွဲသွားဘူးလား’

‘ကွဲသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ကိုယ်နဲ့စပ်ပြီး ပေါ်သမျှ’

‘ရုပ်တရားပါဘုရား’

‘စိတ်နဲ့စပ်ပြီးပေါ်သမျှ’

‘နာမ်တရားပါဘုရား’

‘အဲဒီရုပ်နာမ်လေးသည် ဖြစ်ပြီးရင် တည်တာလား၊ ပျက်နေတာလား’

‘ပျက်နေတာပါဘုရား’

‘ဟော-ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်ရင် ချည်တိုင်ကျိုးမကျိုး’

‘ကျိုးပါတယ်ဘုရား’

‘အမှန်ရှိရုံနာမ်ကိုသိတဲ့အတွက် လည်ပတ်ကော ပြုတ် မပြုတ်’

‘ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ - ချည်တိုင်ပြုတ်ပြီဆိုရင် ကြီးချည်စရာရှိသေးလား’

‘မရှိတော့ပါဘူးဘုရား’

‘အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ချည်တိုင်ကနေ လွတ်သွားတဲ့အတွက် အေးချမ်းတဲ့ သဘောသည် နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်တယ်လို့ ဘုရားဟောပေးတဲ့အတိုင်း ကိုယ့် ကိုယ်ကို ဒီဘဝကလွတ်အောင် ကယ်နိုင်ကြတဲ့ သူတော်စင် သူတော်ကောင်း တွေ ဖြစ်ပါစေလို့ တိုက်တွန်းရင်းပဲ တရားပွဲကို သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်လို့ တော်လိုက်ကြရအောင်။

(သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု)

